

...Nu trebuie să întoarcem spatele la ceea ce nu înţelegem, în numele unei onorabilităţi pe care ne-o dă diploma de absolvent al unei facultăţi. Mai exact, faptul că noţiunea de biocîmp nu există în cursurile universitare de medicină nu înseamnă că biocîmpul, manifestare a viului, nu există!...

...Evident, la sfîrşitul secolului XX sîntem departe de stupidul crede şi nu cerceta, dar nici nu trebuie, dogmatic, să nu credem fără a cerceta.

ISBN 973-559-012-2

CORIN BIANU

FENOMENUL MUDAVA

Miraculoase însuşiri terapeutice

Editura InterCONTEMpress

Fenomenul MUDAVA

Miraculoase însuşiri terapeutice

CORIN BIANU

Fenomenul
MUDAVA

Miraculoase însuşiri terapeutice

— 29 XII 1992 —
[illegible] din Bv.

CUVINT PREA ÎNAINTE ?

În februarie 1990 o echipă a Televiziunii Române a plecat în trombă să studieze la fața locului "fenomenul Mudava", în legătură cu care circulau, în București, fel de fel de zvonuri.

Împreună cu Anca Fusariu și Florin Cornea am ajuns în orășelul P. (nu-i dau numele, eroul cărții de față fiind, la un moment dat, alungat din mica urbe), l-am cunoscut pe deloc ortodoxul "maestru al bioenergiei", cum ni s-a recomandat, l-am intervievat, împreună cu Anca, sub ochiul ciclopic al lui Florin, peste cîteva zile o emisiune-bombă naștea un adevărat microfenomen social, cu scandaluri în presă, luări de poziție la fragedul guvern al momentului, avocați, tribunale, asociații, profitori, binefăcători, mă rog, tot tacîmul (o consecință ce dovedește interesul uriaș al bolnavilor: centrala telefonică TVR a fost blocată o vreme de insistențele celor care doreau să ajungă la fenomenul "vraci" Mudava). Gîlceava a durat cîtva timp, domnul Mudava s-a stabilit pînă la urmă la Brașov, dacă are sau nu rezultate vă veți convinge citind cartea de față.

Altceva vreau însă să spun, și aceeași idee răzbate din paginile scrise de Corin Bianu. Anume: că nu trebuie să întoarcem spatele la ceea ce nu înțelegem, în numele unei onorabilități pe care ne-o dă diploma de absolvent al unei facultăți. Mai exact, faptul că noțiunea de biocîmp nu există în cursurile universitare de medicină nu înseamnă că biocîmpul, manifestare a viului, nu

există! Apoi, aş îndemna la mai puţină trufie din partea lumii bune şi binecrescute a ştiinţei româneşti: de ce putem fi de acord cu capacitaţile extraordinare (şi exploatarea lor) pentru gruzina Djuna Davitaşvili, americanul Edgar Cayce sau bulgăroaica Vanga Anghelova (aflată sub cercetarea directă a profesorului Lazarov şi a Academiei de ştiinţe a Bulgariei) şi nu putem crede în forţa biocîmpului lui Ion Florin Dumitrescu, Valeriu Popa, Constantin Mudava? Evident, la sfîrşitul secolului XX sîntem departe de stupidul crede şi nu cerceta; dar nici nu trebuie, dogmatic, să nu credem fără a cerceta.

Este bine să fim în pas cu vremurile, dar e şi mai bine să fim cu un pas înaintea lor.

Alexandru MIRONOV

I

BIOGRAFIE CU PERIPEŢII

Pentru cine nu-l cunoaşte încă, sau nu l-a văzut nici pe micul ecran, Constantin Mudava este un om de statură mijlocie, vînjos, dar sprinten, abia trecut de cincizeci de ani. Are privirea pătrunzătoare şi barba albă, bogată, bine îngrijită, ceea ce îi conferă un aer monahal, exprimînd bunătate sufletească şi tărie de caracter. Vocea plăcută, baritonală şi în aceeaşi măsură autoritară, se potriveşte de minune înfăţişării sale. În fond este un mare altruist. După numeroase peregrinări caracterizate aproape toate prin impresionante peripeţii, unele cu urmări din cele mai grave, şi-a stabilit domiciliul la Braşov în vara anului 1990.

În condiţiile în care cercetătorii ştiinţifici din domeniu au stabilit cu precizie indubitabilă că fiecare om emană un cîmp bioenergetic propriu în genere constant, de aproximativ 60-80 cm, dar care variază în funcţie de gradul de sănătate şi de avansarea în vîrstă, Constantin Mudava se dovedeşte fenomenal, avînd un cîmp cu diametrul de 80-120 m, fiind din cîte se pare cel mai puternic. Chiar şi celebra Djuna Davitaşvili, care ştie despre existenţa faimosului nostru conaţional, recunoaşte că

ea are o putere mult mai mică. Întru respectul adevărului trebuie să precizăm că în lume mai sînt şi alte cazuri asemănătoare (în ţara noastră mai sînt Valeriu Popa şi Iulian Urziceanu), dar fiecare este unic în felul său, prin modul de manifestare şi de aplicare întru sănătatea semenilor.

Astăzi tot mai mulţi oameni sînt de acord, în baza analizelor şi experimentelor ştiinţifice moderne că nimbul cu care Isus Cristos este înfăţişat în icoane era real şi reprezenta puterea supraumană de a insufla viaţă, de a însănătoşi, de a aduce la calea normală pe cei afectaţi fizic sau psihic.

Respectînd fireşte proporţiile, credem că nu spunem vorbe mari dacă afirmăm că în cazul de faţă sîntem contemporanii unui fenomen oarecum similar, de dimensiuni omeneşti, mai reduse bineînţeles, că acesta este românesc şi i se spune "fenomenul Mudava". Oricine se poate întreba: "este într-adevăr vorba de un fenomen?" Unui asemenea sceptic i se poate răspunde, pe de o parte, că orice fapt ieşit din comun poate fi calificat ca fenomenal, iar pe de altă parte, că denumirea s-a impus de la sine printre cei care l-au căutat cu asiduitate si au beneficiat de efectele miraculoase ale terapeuticii lui, ameliorîndu-şi ori recîştigîndu-şi sănătatea.

În privinţa descoperirii, amplificării şi valorificării calităţilor sale înnăscute, Constantin Mudava este tipul autodidactului. Drumul de la descoperirea însuşirii sale deosebite şi conştientizarea lui treptată asupra puterii ce o deţine pînă la stabilirea celei mai adecvate modalităţi de aplicare eficientă este destul de lung şi presărat cu momente de îndoială, momente în care omul s-a aflat uneori chiar în pragul renunţării şi numai firea lui tenace l-a făcut să exerseze mai departe, să se documenteze în paralel, singur - din cărţi, sau consultînd specialişti receptivi, cărora li s-a pus la dispoziţie uneori din proprie iniaţiativă, pentru verificări, măsurători şi experienţe. Avînd în vedere stadiul încă incipient al ştiinţelor care studiază acest domeniu, dar mai ales suspiciunea ce domnea pînă de curînd asupra tuturor acelora care îndrăzneau să iasă din tiparele dogmatismului, reiese de la sine că demersul acesta a trebuit făcut mai mult pe cont propriu, că a însemnat înfruntarea a numeroase riscuri, dar cu toate că a fost deseori împiedicat, poate că tocmai de aceea a reuşit. Poate şi prin aceasta, omul este "un fenomen"!

Dar acest fenomen, ca orice fapt ieşit din comun îşi are povestea lui. În cazul nostru, ea începe - şi s-ar putea ca alţi naratori să coboare mai profund în timp - odată cu străbunicul eroului acestei cărţi, personaj căruia contemporanii îi spuneau Gheorghe Dumnezeu.

Avea acest Gheorghe Dumnezeu plete lungi, lăsate pe spate şi o barbă bogată crescută în voie, ajungîndu-i şi ea pînă la chimir. La vîrsta senectuţii, culoarea albă-colilie a părului îl asemuia în ochii multora cu Marele Demiurg, Făcătorul lumii. Dar nu numai aspectului fizic i-a atras apelativul respectiv. Simpla înfăţişare exterioară ar fi putut atrage doar o poreclă, în nici un caz un renume, pentru că adevărul fiind că omul era renumit pentru capacitatea sa deosebită de vindecător, de vraci care ştie toate hibele oamenilor şi animalelor şi le vindecă pe toate. Faima sa trecuse hotarele comunei, Valea Boierească, judeţul Mehedinţi, astfel că la Gheorghe Mudava veneau bolnavi din toate zările, vaneau aduşi de alţii şi plecau apoi, mulţi din ei, pe propriile lor picioare. Că Gheorghe Dumnezeu avea şi o bună-

tate sufletească într-adevăr Dumnezeiască, înţelegător faţă de suferinţa fizică sau psihică şi răbdător faţă de lamentările suferinzilor, deducem din mărturisirile nepotului său Petre, tatăl lui Constantin, care îşi aminteşte cu precizie că nu l-a văzut niciodată nervos, supărat sau certînd pe cineva. Mai mult chiar, micuţul pe atunci Petre, chiar profita, cînd era luat în braţe şi alintat de bunic, plăcîndu-i să se înfăşoare în barba lui ca să "se ascundă".

Înainte de a cunoaşte metodele de "tratament" ale lui Gheorghe Mudava, să mai aflăm cîte ceva despre el; era, înainte de toate, un gospodar ca toţi gospodarii, cu pămînt şi vite de muncă, ba şi prisăcar pe deasupra, pentru că avea o prisacă cuprinsă şi rodnică. Nici ca apicultor nu era un oarecare, din moment ce-l solicitau toţi vecinii pentru "asistenţă tehnică", dacă nu chiar să şi recolteze în locul lor mierea din stup - în fapt nişte buturoaie, scobite din cîte un buştean - atîta încît să rămînă miere suficientă şi pentru hrănirea peste iarnă a albinelor. Casa în care locuia faimosul vraci împreună cu familia era o construcţie a vremii, adică aşezată pe "temeiuri" - trunchiuri întregi de copaci uriaşi - peste care se înălţa edificiul propriu-zis. Pragul uşii de la intrare consta bineînţeles dintr-o parte a temeiului din faţă, din moment ce nepotul Petre, prin intermediul căruia am aflat multe dintre cele relatate în carte, ca să poată intra în casă, îşi trecea întîi un picior peste, apoi "încăleca buşteanul şi-şi trecea şi celălalt picior. Tot acesta îşi aminteşe că uşa casei era făcută dintr-o singură scîndură, Iată cît copacul voinic din care fusese cioplită, iar apoi prinsă de toc printr-un soi de balamale tot din lemn, una din piesele balamalei făcînd corp comun cu uşa în cauză.

Şi acum să descriem metodele de tratament ale lui Gheorghe Dumnezeu, care fusese supranumit astfel, fiindcă "lua durerile cu mîna". Ca orice tămăduitor care se respectă, indiferent de gradul mai ridicat sau mai scăzut de pregătire, îşi întreba pacientul asupra afecţiunii sale, de cînd o are cum se manifestă, ce efecte are şi cînd le simte, discuţii care creează o punte de legătură între consultant şi consultat, punte cu atît mai puternică cu cît renumele consultantului, şi încrederea consultatului sînt mai mari, adevăruri cunoscute în fond de cînd lumea. Lămurindu-se asupra afecţiunii, Gheorghe Mudava stabilea leacurile ce trebuiau aplicate bolnavului, pentru că trebuie să cunoaştem că el avea o bogată colecţie de plante - rădăcini, frunze, flori, seminţe, după proprietăţile vindecătoare ale fiecăruia - cu care se aproviziona continuu, căutîndu-şi-le singur prin împrejurimi la vremea potrivită. Unele leacuri erau recomandate sub formă de ceaiuri, dar cele mai multe - după cum îşi aminteşte iarăşi nepotul Petre - însemnau nişte cataplasme formate din diverse plante medicinale aşezate strîns între două bucăţi de pînză şi aplicate de vraci pe locurile dureroase ale corpului uman, după ce mai întîi delimita sigur suprafeţele lor, masîndu-le dibaci cu degetele sale neîntrecute.

Ne explicăm astăzi, privind prin prizma rezultatelor miraculoase ale strănepotului său, Constantin, că neîntrecutul tămăduitor îmbina fără să ştie, tratamentul cu plante medicinale cu cel bioterapeutic, transmiţînd bolnavilor bioenergie în timpul pipăitului ce avea ca scop depistarea locului dureros; pentru că, aşa după cum se se va vedea în această carte, după opinia unor savanţi, orice boală înseamnă şi un deficit de bioenergie, de energie vitală.

Dar trebuie să mai recunoaştem că şi soaţa lui era meşteră în vindecarea bolilor, secundîndu-l cu brio în rezolvarea unor necazuri strict femeieşti... După cum îşi aminteşte acelaşi nepot, ea practica în mod extrem de igienic şi cu mare succes întreruperi de sarcină! O aşeza pe pacienta gravidă pe spate, îi dezgolea abdomenul pe care punea apoi o aşchie curată de lemn, nu prea groasă, lipind pe aceasta două lumînări de ceară şi aprinzîndu-le. Deasupra, bine cumpănită, punea o oală nouă de lut smălţuit, cu gura în jos, asigurînd o etanşitate perfectă; lumînările ardeau pînă consumau oxigenul încălzind interiorul oalei şi în acest fel se realiza o "ventuză" cuprinzătoare şi ingenioasă. Cînd moaşa credea de cuviinţă lua un băţ şi lovea oala intr-o parte. De sub cioburi ieşea la iveală proeminenţa accentuată a abdomenului pacientei. Acest procedeu simplu şi igienic determina ruperea placentei, gravidei rămînîndu-i doar să se ferească de infecţii, să bea ceaiuri special preparate şi să aştepte eliminarea naturală a foetusului.

Gheorghe Mudava a avut o vitalitate extraordinară, n-a suferit niciodată de nimic şi cînd s-a stins din viaţă la o vîrstă respectabilă, greu de egalat, era o iarnă bogată în zăpadă, omătul se înălţa aproape de un metru. Cu părul şi barba, mari şi albe, cu mustaţa stufoasă, însoţit de mulţime de norod într-o atitudine de pioasă recunoştinţă şi preţuire, ce îl conducea pe ultimul drum, părea un sfînt. Impresia aceasta era întărită şi de soarele puternic care făcea să strălucească zăpada pînă departe, creînd o imagine de irealitate, de supranatural, parcă...

Gheorghe Mudava, supranumit "Dumnezeu" a plecat dintre cei vii, dar a transmis puterea sa de a capta şi transfera bioenergia din urmaş în urmaş; iar unii au ştiut-o şi au practicat-o. A

trăit 110 ani, fiind născut posibil în 1808 (sau 1806)...

Printre fiii săi era şi unul, Petre, care s-a căsătorit în satul vecin, Lazu. Soţiei i se spunea Uţa, dela Maria, Măriuţa. Au avut împreună doi copii. Petre n-a mai urmat îndeletnicirile curative ale tatălui, ocupîndu-se numai cu agricultura, împrejurare care leagă oarecum şi naşterea în condiţii originale, am spune acum, dar obişnuite în acea vreme, a celui de al doilea fiu, care va primi tot numele de Petre şi va fi tatăl lui Constantin, eroul cărţii de faţă... Era spre începutul verii anului 1910 cînd Petre împreună cu fiul - un băieţel de opt ani - se afla pe cîmp, la sapă. Spre prînz trebuia să apară nevasta cu mîncarea. Vremea era frumoasă şi totuşi ea întîrzia, trecuse deja momentul cînd ar fi fost normal să apară, ceea ce l-a determinat să-l trimită pe băiat în întîmpinare, mînat desigur mai mult de foame. Copilul a întîlnit-o pe mamă nu departe de locul lor, aşezată pe o căpiţă de fîn şi a întrebat-o înciudat de ce nu se grăbeşte. În loc de alt răspuns a fost trimis înapoi să vină repede cu tatăl s-o ajute pentru că se află într-o situaţie grea. Pînă să ajungă acesta, ea dăduse naştere pe acea căpiţă de fîn unui băieţel, iar pentru că n-au avut apă să-l spele şi să-i îndepărteze placenta, l-au şters cum au putut cu şomoioage de fîn; întîmplarea avea să lase fătului urme, întrucît placenta i se lipise pe unele părţi ale corpului lăsîndu-i urme pe toată viaţa. Era 13 iunie, ora 12.

Petre-junior a ajuns maistru mecanic, lucîrnd inclusiv în India, în perioada 1955-60, la cîmpurile petroliere, ca specialist român. Interesantă este o amintire a lui din copilărie,deşi într-un fel, doar impropriu poate fi etichetată astfel, pentru că i s-a întîmplat mereu. Pe la vîrsta de şapte-opt ani a devenit conştient

de o manifestare ciudată căreia îi era "victimă". Simţea deodată o vîjîială puternică în urechi, care se oprea la fel de brusc cum apăruse, şi tot aşa mereu... Îşi explică acum, în baza realităţii, că prin acest mod "vijelios" corpul său se încărca din cosmos cu energie. În favoarea acestei interpretări pledează şi faptul că de fiecare dată cînd l-a durut vreun organ, după masări repetate cu palma stîngă, durerile dispăreau. Numai cu palma stîngă, cea dreaptă nefacilitînd aceleaşi efecte. În momentul de faţă este sănătos, vede şi aude bine şi conduce autoturismul propriu pe şosele, la 81 de ani la fel ca în urmă cu douăzeci - treizeci... Ar mai trebui adăugat că pînă deunăzi n-a mărturisit nimănui nimic despre "meteahna" sa, din teama de a nu fi considerat nebun...

Unul dintre copiii acestui al doilea Petre, din cîţi cunosc pînă acum pe arborele genealogic, este Constantin Mudava, cu care neamul său începe o nouă etapă, de tratare şi ameliorare a stării oamenilor ori de însănătoşire completă în multe dintre cazuri. S-a născut la 8 aprilie 1935 în satul Ghirdoveni, judeţul Dîmboviţa.

Orfan de mamă de la vîrsta crudă de trei ani, va fi îngrijit de bunică, în satul amintit, într-o casă aşezată în mijlocul unor feerice grădini. după cum mărturiseşte, păstrează unele amintiri încă de la acea dată. Se dovedeşte a fi un copil singuratic şi surprinzător de precoce pentru vîrsta lui, neparticipînd aproape deloc la jocurile copilăriei şi tratîndu-i pe copii cu detaşarea unui om mare. Cu timpul această înclinaţie ajunge notorie şi definitorie în acelaşi timp, toţi cei din jur considerîndu-l un copil mai ciudat.

Pe la şase-şapte ani, mergînd cu vitele la păscut, continuă să fie la fel de retras şi meditativ. Se dovedeşte impresionat de tot

ce înseamnă suferinţă şi încearcă îndeosebi faţă de animale, să le aline durerea, mai mult din considerente sentimentale, bineîneles. Aşa se face că vorbea afectuos animaleler bolnave sau rostea diferite rugăciuni în timp ce le mîngîia, după cum procedau de altfel mare parte dintre sătenii de toate vîrstele. Numai că de la o vreme toţi observaseră că acelea îngrijite de el fac progrese vizibile, adevărate "minuni", în comparaţie cu celelalte . La vîrsta de zece ani, copilul cu comportament neobişnuit devine conştient că are însuşiri miraculoase, mai cu seamă sub influenţa şi insistenţele consătenilor care îl solicitau să rostească rugaciuni de vindecare şi să le mîngîie vitele atinse de boală.

Oamenii satului îl tratează cu un respect deosebit pe cel ce continuînd să meargă cu vitele la păscut împreună cu cei de-o vîrstă se menţine tot retras, citînd dintr-o biblie groasă, scrisă cu litere chirilice ce o purta cu sine. Cu vremea, încurajat şi de succesele repurtate şi de atitudinea oamenilor, începe să-şi ia în serios aptitudinea de vindecător, înălţînd numeroase rugăciuni către Dumnezeu şi, crezînd, la fel ca toată lumea, că este auzit de Atotputernicul care îi acordă ajutorul pe motiv că este un copil curat.

Crescînd în vîrstă, adolescentul sensibil la suferinţele celor din jur se visează de folos oamenilor, vindecîndu-i de boli şi bucurîndu-se de recunoştinţa lor. Curînd bunica, Maria Căruntu, se stinge din viaţă, el avînd pe atunci vîrsta de şaptesprezece ani. Pleacă din sat pentru a învăţa o meserie şi constată mai întîi, cu deziluzie, că preocupările lui altruiste sînt luate în derîdere de către ceilalţi, ceea ce îl determină nu să le întrerupă, ci să le exerseze în ascuns cu şi mai multă ardoare.

Lucrează o vreme, în cadrul unor laboratoare nucleare de defectoscopie a metalelor în Moreni, Cîmpina, Găieşti, Tîrgovişte, Bucureşti, familiarizîndu-se cu domeniul energiei atomice, dar în acelaşi timp nu neglijează, ci din contră, îşi cultivă în baza experienţei profesionale, "propria lui putere atomică", după cum măr-uriseşte tot el.

Din 1980 se hotărăşte să se dedice înzestrării sale naturale, acceptînd şi înfruntînd, pînă la urmă cu succes, dar şi nenumărate eforturi, riscuri de toate felurile. În paralel, cu grijile şi emoţiile implicate de dezvoltarea şi exersarea însuşirii native de a capta şi transfera bioenergie, se va lupta vreme de mai bine de zece ani cu prejudecăţile (sau reaua credinţă) ale unor oameni, unii nu lipsiţi de pregătire ştiinţifică, (ba din contră), şi bineînţeles, în cel mai înalt grad, cu gradele miliţiei şi securităţii atotvigilente, care îl vor aresta - de obicei prin încălcarea legii (!)- de şapte ori în toată această perioadă. Se preocupă de studiul fiziopatologiei, al anatomiei umane, se familiarizează cu teoriile şi tehnica veche chinezească privind vindecarea bolilor cu procedeele Yoga de concentrare, realizînd în baza experienţelor proprii, că se află pe un drum ascendent. Într-adevăr, aplicarea palmelor cu degetele întinse pe zonele afectate ale corpurilor vii, metoda sa de tratament, se dovedeşte a fi corectă, vechile învăţături chineze demonstrînd că degetele sînt "antenele" cu care omul receptează energia vitală care circulă permanent în cosmos sub formă de unde, asemeni celorlalte forme de energie cunoscute pînă acum de om.

Pentru început tratează oamenii la locuinţa sa din Tîrgovişte, obţinînd succese din ce în ce mai elocvente, unele de-a dreptul impresionante, incredibile pe plan intern pînă la apariţia sa

spectaculoasă în domeniul terapeuticii. Cu timpul, în baza acestor rezultate miraculoase, incontestabile, unii medici de prestigiu, alţi oameni de ştiinţă, înţeleg că este vorba de fapte reale, necunoscte sau neelucidate încă de către ştiinţă, dar verificabile, controlabile şi desigur dirijabile. Începînd din anul 1986 Constantin Mudava este supus la diferite teste ştiinţifice, confirmînd aşteptările unor specialişti precum Dr. Pantelimon Bărbulescu, biofizicianul Ion Mămulaş, Dr. Florin Brătilă, directorul Centrului de acupunctură şi medicină tradiţională Bucureşti, Dr. Ivan Iotov directorul Institutului de parapsihologie din Sofia - Bulgaria, pr. dr. ing. Alexandru Măruţă, directorul Institutului "psi" din Bucureşti, Dr. Dumitru Constantin, şeful Secţiei de neuro-psihiatrie de la Spitalul Militar Central din Bucureşti, Dr. Constantin Dumitrescu de la Spitalul Mînăstirea Dealul - Tîrgovişte, actualmente în Bucureşti, ale căror concluzii le vom exprima pe parcursul cărţii.

Recunoaşterile şi elogiile cuvenite au trezit însă şi suspiciuni şi invidii din partea unora (chiar specialişti) care au continuat să rămînă opaci în ciuda tuturor evidenţelor. Popularitatea sa în necontenită ascensiune mai ales în rîndul pacienţilor trataţi şi vindecţi va face să fie tot mai hărţuit de autorităţile epocii, motiv pentru care din 1985 va recurge la tratarea "ambulatorie" a semenilor, deplasîndu-se dintr-o localitate în alta,. în speranţa că astfel va fi mai greu de identificat şi tracasat. Aşa se face că lucrează o perioadă în localitatea Godeanu Sărat - judeţul Buzău, apoi în Bucureşti şi în judeţele Dîmboviţa şi Argeş. Va fi reperat însă în comuna Băiculeşti - Argeş, moment de la care îi va fi dat să trăiască - cu mici întreruperi - o aventură ce se va sfîrşi odată cu căderea regimului ceauşist.

În ziua de 9 septembrie 1988, cu ocazia unei descinderi a organelor de miliție la domiciliul unui cetățean dintr-o localitate Derviș, Constantin Mudava este surprins efectuînd binecunoscutele-i ședințe de terapeutică. Ca primă măsură i se confiscă banii și celelalte lucruri personale găsite asupra lui. În același timp este sesizată Procuratura pe motiv că susținerea lui că poseda bioenergie de valoare deosebită pe care o parte o transfera suferinzilor, însănătoșindu-i în acest mod, este o afecțiune psihică ce reprezintă pericol pentru societate și se solicită în același timp aplicarea articolului 114 Cod Penal adică internarea într-o clinică de specialitate. În urma "examinării" lui de către Serviciul medico-legal al județului Argeș, Procuratura locală emite Rezoluția din 24 noiembrie 1988 prin care dispune internarea sa la Spitalul neuro-psihiatric Vedea care stabilește că întrucît ar fi fost suferind de paranoia și avînd în consecință, discernămînrul abolit. În speță i se reține că prin aplicarea tratamentului său prin transfer de bioenergie practică infracțiunea de înșelăciune în dauna avutului personal, dar avînd discernămîntul afectat nu poate fi pedepsit și drept urmare se solicită Judecătoriei orașului Curtea de Argeș să judece cazul și să confirme internarea într-un spital de psihiatrie. În mod deliberat organele procuraturii nu iau în seamă documentele ce atestă însușirile acuzatului, după cum ignoră de asemenea lipsa reclamației, așa cum cere legea. Dacă dezvăluim și substratul că în baza articolului amintit din Codul penal, o persoană putea rămîne internată (în fapt arestată) pînă la însănătoșirea sau ameliorarea constatată de medicii curanți, înțelegem că mobilul era altul: pentru înșelăciune, conform dispozițiilor legale, pedeapsa este închisoarea de la unu la trei ani, pe cînd aplicînd prevederile articolului 114 c.p. durata recluziunii putea fi nelimitată.

Mai apoi cade și acuzația de înșelăciune, întrucît se stabilește (de către dr. Angela Eminovici) că are un cîmp bioenergetic de cel puțin 90 metri și deci susținerile lui sînt reale!

Contraexpertiza efectuată, la insistențele lui Constantin Mudava, de către Institutul de medicină legală "Prof. Dr. Mina Minovici" stabilește că nu are discernămînt afectat. Întrucît concluzia respectivă era în dezacord cu expertiza inițială, o nouă examinare la nivelul cel mai înalt concluzionează de asemeni că expertizatul este sănătos mintal și ca atare nu prezintă pericol pentru societate. Timpul trece, dar cu toate aceste reușite timpul parcă tot ar curge în detrimentul lui Constantin Mudava...

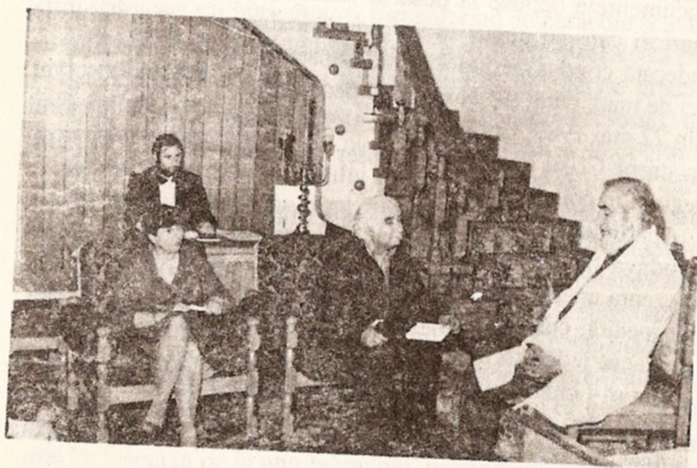
Coroborînd concluziile finale ale examinării științifice, cu documentele depuse la dosarul cauzei și cu declarațiile a 24 martori care au depus în sprijinul inculpatului, completul de judecată condus de judecătorul Constantin Crișu dovedește un act de mare curaj și-l absolvă de pedeapsă, prin Sentința nr. 111 din 22 mai 1989. Curajul acesta l-ar fi costat enorm pe doctorul în drept Crișu dacă n-ar fi intervenit pînă la urmă sfîrșitul regimului comunist.

Apărîndu-și cauza vieții sale și a atîtor năpăstuiți ai soartei, Mudava face demonstrații spectaculoase în fața instanței, în prezența unei numeroase asistețe, reunită special, situație absolut inedită, cum nu mai cunoscuse de demult sau poate niciodată acea judecătorie !

Dar să-l cităm mai bine pe judecătorul Crișu, care a fost chiar "in causa":..." în jurul orei 9,00 mai mulți polițiști se ocupau cu ordinea și cu dirijarea circulației pe alte artere, strada principală

fiind, practic, blocată de o mare de oameni care nu puteau fi înlăturaţi. Aşa ceva nu se mai văzuse decît cu ocazia Hramului Maicii Domnului care are loc, an de an, la 15 august, la ctitoria lui Neagoe Basarab"...publicaţia "Palatul de justiţie" nr. 1/1990

Impresionante sînt depoziţiile martorilor veniţi să-l salveze pe cel care la rîndul lui îi salvase! Erau acolo persoane care şi-ar fi dat viaţa pentru el, deoarece fără el n-ar mai fi trăit pînă la acea dată. Menţionăm numai cîteva dintre ele: Poşchină Maria de 43 de ani, din oraşul Pucioasa, prezentînd o radiografie care certifica diagnosticul de cancer la sînul stîng şi un ganglion inflamat puternic sub braţ, anterior tratamentului Mudava, a afirmat că după prima şedinţă sînul i-a plesnit ca o plagă purulentă şi astfel infecţia a fost eliminată, însănătoşindu-se; Bătrînu Doina de 24

de ani, din Bucureşti, s-a tratat de leucemie, dar fără nici un rezultat, ajungînd în stare de epuizare şi aşteptîndu-şi sfîrşitul implacabil; după numai două şedinţe a putut să se mişte din nou, i-a revenit pofta de mîncare, iar părul, care între timp îi căzuse, a reînceput să crească; Iliescu Gheorghe, de 50 de ani, tot din Bucureşti, operat de cancer de două ori, fără succes, după cîteva sedinţe de tratament cu Mudava, a început să elimine infecţia din organism, însănătoşindu-se şi el. După tratamentul Mudava constatînd creşterea hemoglobinei de la 4,4 la 10,7, medicii care îl operaseră îşi exprimau nedumerirea şi surpriza.

Pînă la urmă, graţie eforturilor depuse personal, a ajutorului dezinteresat primit de la cei vindecaţi şi a onestităţii autentice a judecătorilor, Constantin Mudava şi-a dovedit nu numai nevinovăţia, dar şi valoarea incontestabilă pusă în slujba semenilor. Poate numai acest episod ar merita o carte, cartea consacrării sale ca fenomen în terapeutică!

Dar vîlva stîrnită de acest proces ce i s-a înscenat şi mai ales faima sa de tămăduitor miraculos, ce s-a răspîndit cu iuţeală pretutindeni, nu putea să nu ajungă şi ... la Scorniceşti, unde trona atotputernică familia Bărbuleştilor, un mic regat în interiorul altuia mai mare, condus de ruda lor incomparabilă!

A fost instalat mai mult cu forţa într-o vilă din fieful lor şi încadrat la C.P.A.D.M.-ul din localitate în ideea "subtilă" de a-l folosi ca pe un angajat personal, numai în folosul lor. Numai că noul "slujbaş" s-a dovedit a fi şi cel mai nesupus, continuînd să se ocupe de cei mulţi şi suferinzi de-adevăratelea, care îl asaltau în continuare! Utilitatea deosebită şi-o dovedise, înlăturînd sechelele rupturii şi sudării unui antebraţ al "doamnei istoric", aşa că nu se putea recurge la alungarea lui, trebuiau

găsite alte metode mai perfide, cum erau interzicerea accesului pacienţilor fără ştirea sa, dezinformarea lor cînd se interesau telefonic etc., mai ales că ştiindu-i de-acuma şi puterea neobişnuită îi cam ştiau de frică! Pare neverosimilă afirmaţia, dar acesta este adevărul ! Într-o zi Scorniceştiul a fost invadat de o şatră de zlătari, care nu mai voiau să plece, voiau să-i trateze şi pe ei Mudava, şi tot aşteptîndu-şi rîndul au cam făcut să mai dispară cîte ceva. Intervenţia miliţienilor n-a ajutat la nimic, aşa că şeful lor, Emil, mai în glumă, mai în serios l-a rugat pe bioterapeut să găsească vreo soluţie să-i scoată de acolo. Mudava s-a dus între ei, a ales un cocîrjat, l-a adormit realmente, nu hipnotizat, şi l-a pus să meargă normal, ba să se mai caţere şi în faţa congenerilor uimiţi şi îngroziţi în acelaşi timp. La sfîrşit le-a pus în vedere că-i va adormi pe toţi şi-i va face el să plece, dacă nu se hotărăsc ei, însă aceştia n-au mai avut nevoie de altă invitaţie şi au luat imediat startul.

Familia suspusă a prins gustul unor astfel de distracţii, şi cu prilejul unor mese, ori alte evenimente cu participaţie restrînsă, îi solicitau şi alte servicii de profil, folosindu-se de mediumuri ocazionale, dacă tot le era la dispoziţie permanentă. Era pus "să adoarmă" pe cîte unul ales pe vreun membru al familiei şi să i se comande diverse acţiuni spre distracţia simandicoasei asistenţe, ba să mai fie şi întrebat (deştepţi, oamenii) ce părere are de cutare, sau de cutare dintre mărimile zilei etc. Mudava se conforma, numai că formula evaziv întrebările, după cum tot evaziv şi aluziv proceda şi cînd i se cerea să spună, să previzioneze, cam cît va mai continua Ceauşescu să conducă ţara (în acest mod). Era o curiozitate mai mult a doamnei "istoric", care ascultînd răspunsurile, aprecia cu gravitate dar şi precizie

că "dacă se duce Nicu, se duce tot nemul!".

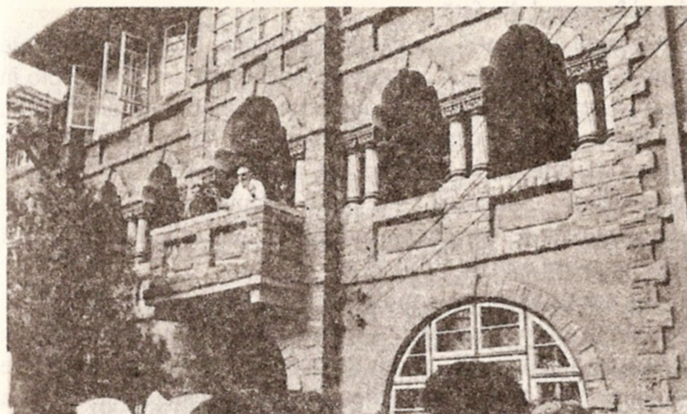
Cu toate acestea Bărbuleştii n-au fost prea mulţumiţi de prezenţa lui Mudava, pentru că acesta se dovedea pe mai departe neascultător, dădea prioritate celor mulţi, poporului, cum zicea el. Pînă la urmă, conflictul s-a produs în urma refuzului repetat de a-l trata pe Emil de *lupus eritematos*, deoarece nu se putea îndeplini o condiţie obligatorie bioterapeuticii: "din cauza serviciului" nu putea fi niciodată treaz, adică să se abţină de la consumul de alcool! Într-o după-amiază, şeful Miliţiei, aflat ca de obicei sub influenţa alcoolului, l-a somat să izgonească pe pacienţi şi să se ocupe de el, dar s-a lovit de acelaşi refuz ferm şi argumentat, ceea ce l-a făcut să scoata pistolul şi să ameninţe că-l va folosi! L-a pus însă imediat în toc de teamă, auzind (şi ştia că nu e de glumă) că va adormi înainte de a lua linia de ochire, urmînd să fie trezit la o dată neprecizată şi cam îndepărtată. Aceasta a fost picătura care a umplut paharul, pentru că Mudava în noaptea aceea şi-a luat "aparatura" (adică propria-i persoana!) şi a părăsit acel oraş pentru totdeauna.

Spre toamnă s-a stabilit cu contract în regulă, încheiat cu O.J.T. Prahova, la Buşteni şi a reînceput să-şi trateze semenii cei mulţi şi neajutoraţi în suferinţele lor. Dar o asemenea înfruntare a clanului conducător nu putea rămîne "nepusă la punct", iar ocazia s-a ivit curînd: congresul al XIV-lea al Partidului. În zilele premergătoare, Mudava a fost din nou arestat, tot fără forme legale, numai în baza "ordinului de sus" şi întemniţat în arestul inspectoratului judeţean, de unde n-a fost eliberat nici după congres. Miliţienii de acolo, oameni cu frica lui Dumnezeu din ceruri şi mai ales a lui Mudava de pe pămînt

nu i-au ras totuşi barba, prevalîndu-se de faptul că era arestat preventiv şi nu deţinut în baza vreunei hotărîri de condamnare penală.

Şi a venit ziua de 21 decembrie, cînd întemniţatul le-a strigat să elibereze pe toţi cei nevinovaţi, că dictatorul are zilele numărate iar poporul va fi liber. Din teama că ar putea provoca răzmeriţă, a fost transportat împreună cu alţi cîţiva reţinuţi, tot fără nici un temei juridic, la Penitenciarul din localitatea "I.L.Caragiale", judeţul Dîmboviţa. Celor care i-au tăiat barba le-a pus în vedere că urmează dezastrul şi într-adevăr, a doua zi, pe 22 decembrie s-a generalizat opoziţia activă împotriva lui Ceauşescu, iar în penitenciar s-au răsculat şi deţinuţii... au fost clipe de groază pentru toată lumea de acolo, numai el nu şi-a pierdut cumpătul, fiind pentru toţi un factor de echilibru... Deţinuţii care nu mai ascultau de nimeni au fost constrînşi pînă la urmă să intre cu toţii în curtea interioară. Doi gardieni şi-au pierdut cumpătul şi au tras cu pistolul, rănind cîţiva oameni; Mudava s-a îngrijit de aceştia şi totul s-a terminat pînă la urmă cu bine. dar binele acesta a făcut să fie pus în libertate, nu pe 23 sau 24 decembrie, cum s-a întîmplat în alte părţi în cazuri similare, ci abia pe 2 ianuarie 1990 de către reprezentanţii comitetului Judeţean provizoriu de Uniune Naţională Dîmboviţa..

Se instalează de îndată în oraşul Pucioasa, dar după nici două luni este nevoit să renunţe din cauză că pacienţii năvălind în număr mare, condiţiile de cazare în acea mică aşezare submontană deveniseră insuficiente. În disperare de cauză - pacienţii trebuiau să-şi aştepte rîndul la tratament chiar şi cîte trei zile, dar şi pentru a-şi pune la încercare puterea, a procedat la tratament în colectiv şi de la distanţă, el stînd în balconul hotelului,

Pucioasa - arhitectură locală şi fortificare bioenergetică

iar ei în parcul din faţă.

Oamenii simţeau şi aşa efectul ameliorant. Mudava povesteşte cum o tînără femeie îi mărturisea recunoscătoare, cum acolo în parc, îi revenise subit ciclul întrerupt de mai multi ani, deşi la vîrsta ei era încă departe de menopauza normală! Cineva ar putea afirma, neîncrezător, că ar putea fi la mijloc şi o autosugestie... Acestuia i s-ar putea răspunde că în cazul acesta autosugestia a fost declanşată de un om a cărui influenţă bioenergetică este de 100-140 m !

În vară găseştate condiţii mai bune de lucru la Slănic Moldova şi se mută acolo pentru cîteva luni, renunţînd în favoarea localităţii Bran din apropierea Braşovului, unde i se promisese un spaţiu în clădirea fostului cinematograf. În baza aprobării Prefecturii Judeţului Braşov, care a pus la dispoziţie şi fondurile financiare corespunzătoare, Constantin Mudava împreună cu cîţiva oameni de suflet s-au ocupat de renovarea cinematografului (neutilizat) şi amenajarea acestuia în scopuri terapeutice. Totul a decurs bine şi frumos pînă la finalizare, cînd cîţiva indivizi ale căror interese erau cît se poate de transparente, i-au instigat pe brăneni să nu-i permită să se instaleze acolo, pe motiv că-i vor invada tot felul de boli molipsitoare de pe urma bolnavilor, deşi se ştie clar că el nu tratează pacienţii contagioşi. A urmat instalarea lui în comuna Mîndra, lîngă Făgăraş, dar localul cu ciment pe jos era impropriu pentru o asemenea îndeletnicire, fiind mult prea friguros pentru oameni cu sănătatea şubredă. La începutul anului 1990 s-a stabilit în staţiunea Vîlcele de lîngă Braşov (în judeţul Covasna, unde a lucrat pînă în luna aprilie, cînd a întrerupt).

Considerăm că e locul şi momentul să spunem lucrurilor pe

nume în aceată privinţă! Acest om cu însuşiri naturale miraculoase în sprijinul sănătăţii semenilor (cum sînt doar cîţiva în întreaga lume, cît e ea de mare) este considerat de unii că ar putea produce miracole şi în finanţele precare ale unor staţiuni ori alte asemenea aşezăminte, numai prin forţă proprie! Hai să stăm cu picioarele pe pămînt şi să gîndim cu capul: oare unor alte personalităţi, cu alte profiluri, cum sînt, să zicem fotbalistul Mathäus sau artistul Pavarotti li s-a pretins ori li s-ar putea pretinde ca prin forţe proprii să susţină financiar întregul club sportiv din care face parte, ori întreaga orchestră care îl acompaniază, cu toate instalaţiile şi celelalte accesorii aferente?!

Iar dacă mai luăm în consideraţie faptul că în luna ianuarie a anului 1991 a fost invitat în Grecia de către Dr. Evanghelis Stamatilis din Volos, ocazie cu care a făcut o nemaivăzută demonstraţie de forţă, "luînd bolile cu mîna", la propriu şi la figurat, spre încîntarea şi surpriza, în primul rînd, a pacienţilor şi nu în ultimul rînd a medicilor.

A stat aproximativ o lună şi i s-au făcut oferte avantajoase de a mai rămîne în Grecia oricît, poate chiar definitiv, însă el s-a întors între ai lui, aşa cum o va face apoi şi mai tîrziu, cînd va călători în Germania.

În aprilie va pleca la München, unde va fi primit călduros de o bogată comunitate românească. După cîteva zile de însănătoşire miraculoasă a unor suferinzi, preotul de la biserica românească din oraş îi va organiza o întîlnire afectuoasă cu conaţionalii din zonă.

Cu acelaşi prilej este încărcat cu daruri şi i se promite asigurarea tuturor condiţiilor materiale de existenţă, satisfacerea oricăror alte pretenţii în caz că va accepta să trăiască în conti-

nuare în mijlocul comunităţii româneşti din Germania. Dar orice comunitate etnică din exil este mult prea mică şi dramatic insuficientă, comparativ cu marea comunitate a neamului cu rădăcinile adînc înfipte în pămîntul străbunilor, iar Constantin Mudava în simţirea sa autentică nu face nici el excepţie, mai ales acum cînd libertatea de circulaţie nu mai este un ideal irealizabil, o himeră, precum pînă de curînd. A revenit deci în mod firesc în ţară...

La graniţa dintre anii 1991-1992 Mudava a călătorit în ţinuturile româneşti de dincolo de Prut, unde a fost primit cu multă căldură de conaţionalii noştri. Chiar în ziua sosirii, Agenţia "Moldova Pres" comunică: "La data de 23 decembrie 1991 a sosit la Chişinău domnul Constantin Mudava, preşedintele «Societăţii Umaniste pentru Sănătate Mudava», cu sediul la Braşov.

Este pentru prima dată cînd domnul Mudava este în vizită în Republica Moldova. Scopul acestui contact este trecerea în revistă a posibilităţilor de colaborare, în plan ştiinţific şi practic, cu compania "KVT" din Chişinău, privind metodele netradiţionale şi parapsihologice de tratare a diverselor afecţiuni".

În toată această perioadă a realizat contacte ştiinţifice (fiind primit inclusiv la Ministerul Sănătăţii şi şedinţe publice de biomasaj, tratînd (şi însănătoşind) 70 de pacienţi. Cazul unui copil, în vîrstă de 4 ani şi jumătte, surdo-mut din naştere, vindecat în zece şedinţe (după cea de a cincea a început să audă) a constituit un subiect spectaculos, prezentat pe larg la televiziunea moldovenească.

S-au publicat despre el numeroase articole, iar interviul luat

pentru radio s-a difuzat de 5 ori.

Ziaristul Victor Ladaniuc, care i-a publicat un interviu în "Moldova Suverană" suferea de calcul renal. După cea de-a treia şedinţă de bioterapie, piatra de la rinichi a început să se fărîmiţeze.

Astăzi vin la Braşov să se trateze la Mudava şi români de peste Prut, alături de oameni din toată lumea...

Faţă de valoarea înnăscută şi cultivată (numai de el însuşi) în ciuda atîtor oprelişti, după cum s-a văzut pînă aici, avîndu-se în vedere utilitatea lui inestimabilă, ar trebui ca autorităţile sanitare de la cel mai înalt nivel să-i acorde sprijinul necesar, sprijin ce s-ar reduce în fapt la un local adecvat (unde şi pacienţi ar putea plăti cazare şi masă ca la spital, că doar suferinzi sînt) nu să fie obligaţi să locuiască la hotel şi să mănînce la restaurant sau te miri unde) şi să-i repartizeze o echipă de specialişti compusă din cadre medicale şi biofizicieni, plătită din banii statului, ai Ministerului Sănătăţii, precum şi aparatura de control necesară. şi toate acestea - care nu sînt deloc multe - pentru ca toţi aceşti nefericiţi din România ce necesită ajutorul să nu mai conteze doar pe altruismul său caracteristic şi pe orgoliul lui! Hai să fim realişti şi să acceptăm că omul, acum cînd este invitat de tot mai multă lume peste hotare, unde i se pun la dispoziţie condiţii incomparabile, unde este într-adevăr remunerat la nivelul valorii sale ridicate, acum cînd poate pleca oricînd, ar putea reveni din ce în ce mai rar în ţara natală spre regretul miilor de compatrioţi pe care i-ar putea ajuta, precum şi al nostru, al tuturora, pentru că nu e puţin lucru ca printre oamenii fenomenali ai lumii să se mai numere şi cîte un român!

Constantin Mudava este un patriot autentic, conştient că in-

clusiv (dacă nu chiar în primul rînd) numele lui cu rezonanță dacă îi impune să nu-și uite congenerii aflați în suferință, să le fie pe mai departe sprijin (bio)fizic și moral, să fie pe mai departe un reper insolit în peisajul autohton contemporan.

II

TESTE ŞI ATESTĂRI

În anii '70 cîțiva entuziaști români, nu lipsiți de temei profesional și științific s-au apucat, din curiozitate, sa investigheze nici mai mult nici mai puțin, decît enigma vieții. Ceva mai tîrziu, în România se construiseră și aparate de cercetare a tainei viului, reușindu-se "imortalizarea" unor stadii ale vieții cea veșnic curgătoare. Aparatul în cauză se numea electronograf, reprezentînd pe atunci un fel de unicat în domeniu. Se pare că noi, românii, avem prioritate în multe domenii ale științei și tehnicii, dar ne remarcăm în special prin prioritatea de a lăsa altora gloria de a-și însuși (și merge pe) căile deschise de noi, precum se va vedea și de această dată...

După anii '80 Dr. Pantelimon Bărbulescu își luase în serios noua pasiune, care îi va marca viața, devenind o a doua specializare, și efectua în mod curent electronografii în scopuri științifice. Pe vremea aceea eram, dacă nu singurii în lume, în tot cazul, printre primii... Rezultatele erau îmbucurătoare și verificabile, din moment ce au început a veni în țară specialiști străini amatori să cumpere la preț bun aparatul numit electronograf, de construcție românească, rod al colaborării dintre cîțiva medici și electroniști. Dar cum să vinzi la vremea aceea un asemenea aparat străinilor?! Las' că n-aveai voie, dar n-aveai nici text de lege pentru a exporta o asemenea noutate! L-am ținut deci secret! Dar ce secret poate fi păstrat în secolul XX?!

Destul că străinii, care nu erau străini de materie, avînd cele două elemente, adică obiectul de studiu şi rezultatele (certe) ale cercetărilor, au construit singuri legatura dintre ele, adică electronograful, existent deja la noi. Noi n-am pierdut numai banii cuveniţi din prezumptiva vînzare, ci şi posibilitatea de a proba că l-am construit totuşi primii. Dar astea-s chestii româneşti, care, precum spuneam, ne individualizează între celelalte naţii.

Ajungem în asemenea condiţii, în anul 1987, cînd în faţa doctorului Pantelimon Bărbulescu se prezintă Constantin Mudava, care pretinde că are cîmpul bioenergetic ieşit din comun, precum şi capacitatea de a transmite bioenergie altor organisme vii, rugînd să fie verificat, ezpertizat. Omul de ştiinţă solicitat îl supuse pe acesta probelor la amintitul aparat, efectuînd electronografii şi în baza experimentului, a emis, cu probitate profesională, rezultatul; îl vom reda îndată, cu toate peripeţiile ce le-a implicat, întîmplări inimaginabile pentru vremuri normale şi oameni normali, dar posibile şi adevărate pentru acele vremuri...

Cabinetul de acupunctură
al Spitalului, Sectorul I
Str. Cobălcescu Nr. 2
Disp. Nr. 12 - Diham

La solicitarea Tov. MUDAVA CONSTANTIN din Tîrgovişte, j. Dîmboviţa, am efectuat electronografii (metoda electronografiei) la 4 subiecţi amatori (3 femei şi un bărbat, între 29 şi 33 ani) în zilele de 7 şi 13 iulie, utilizînd un electronograf de concepţie şi construcţie românească, reglat să

descarce impulsuri de 45 KV într-un interval de 0,10 secunde.

Imaginile electronografice au fost efectuate înainte, în timpul şi după efectuarea experimentului care constă din apropierea mîinilor tov. MUDAVA C. de mîinile subiectului sau corpului acestuia.

Subiectul descria la un interval 2-4 minute senzaţia de căldură sau parestezii (furnicături) pe care le semnala. În acest moment se declanşa aparatul.

Imaginile electronografice obţinute (în polaritate pozitivă) sugerează posibilitatea tov. MUDAVA C. de a influenţa la subiect o serie de modificări vasomotorii periferice (induce la subiect).

FENOMENUL CONSTANTIN MUDAVA
TÎRGOVIŞTE-1987

Pe electronografiile alăturate se poate observa modificarea polarității semnelor, comparativ înaintea și după terminarea experimentului.

Experimentul pe doi subiecți bolnavi (la cererea acestora) femeie de 58 de ani cu pareză (?) după tumoră toracală joasă, operată, și bărbat de 35 de ani cu hemipareză spastică după hematom cerebral operat, aceștia au semnalat apariția unor senzații de căldură și parestezii pe membrele afectate, senzații care s-au putut obiectiva macroscopic prin modificarea culorii și temperaturii pielii (luată palpatoriu), comparativ cu membrul sănătos, senzații și modificări obiective care au dispărut la un interval variabil (5-10 minute) după încetarea experimentului.

Deoarece există unele indicii obiective privind particularitățile de biocîmp ale tov MUDAVA C., propunem explorarea sistematică, (inclusiv termografie, reografie, pletismografie, măsurarea concomitentă a valorii pulsului, respirație și T.A., electronografie în efect Kirlian, fotografii în infraroșu) în cadru organizat.

Notă: Fenomenele observate sînt reproductibile, inclusiv electronografiile - a se vedea clișeele alăturate.

Data: 13 iulie 1987

Dr. Bărbulescu Pantelimon

Așadar, cu autoritatea ce i-o dădeau calificarea și cercetările efectuate, Dr. Pantelimon Bărbulescu certifica rezultatul strict

obiectv, științific, nasăvîrșind prin aceasta nici o abatere la normele profesionale sau morale; mai mult, are credința că este în folosul științei și propune continuarea cercetărilor. Numai că C. Mudava va fi curînd acționat în justiție pentru... pentru că îndrăznea să afirme că în România mai era și altcineva ieșit din comun, în afară de "cel mai iubit fiu al poporului", cum personajul dispusese să fie supranumit. Acuzația suna mai prozaic, după cum am văzut în primul capitol: "ori se lasă cu o internare la nebuni, ori dacă are discernămînt, i se documentează înșelăciunea, urmînd a fi ascuns pentru cîțiva ani",

Dar doctorul Pantelimon Bărbulescu avea de apărat nu numai un om, el avea de apărat propria autoritate științifică pentru că Mudava i-a ocazionat - ceea ce la urma urmei este important pentru știință - finalizarea unor cercetări de certă valoare și originalitate, începute chiar cu cîtva timp în urmă. Astfel, în anul 1987, la al II-lea Congres Internațional de Acupunctură din Cehoslovacia, a prezentat concluziile sale asupra "fenomenului Mudava", care au fost publicate în anul următor în revista vest-germană "Akupunkturarzaturiculoterapeut".

Așadar, iată-l pe doctorul Pantelimon Bărbulescu apărîndu-l pe Constantin Mudava pentru a se apăra pe el și apărîndu-se pe el prin apărarea acestuia!

Cine este acest doctor, care alături de Constantin Mudava (vor mai apărea și alții, ce vor da bătaie de cap autorităților ceaușiste în acest caz) își permite să sfideze?! Drept pentru care Dr. Pantelimon Bărbulescu este chemat în fața *organelor*. De mai multe ori! Doar-doar va fi determinat să-și renege cercetările. Din 1987 și pînă la 20 decembrie '89 va fi tracasat, șicanat și somat să-și renege rezultatul cercetărilor; omul era

amenințat cu suspendarea dreptului de a mai profesa medicina, sau în cel mai bun caz, retrogradarea la ultima treaptă a profesiei și mutarea în provincie, într-un sat unde să nu mai aibă curent electric pentru electronografii; cercetătorul științific era pus în situația dramatică de a nega ceea ce nu putea fi negat: subiectul Mudava Constantin are un biocîmp energetic mai mare decît cel normal, precum și posibilitatea de a transmite bioenergie. În loc să fie făcută publică această situație onorantă de la noi, ne aflăm în postura aberantă de a anihila pe autorul cercetării laolaltă cu subiectul său!

Dar dacă oamenii s-au dovedit îndărătnici, o soluție tot s-a găsit. La puțin timp, electronograful s-a stricat, i s-a ars o piesuță ceva - a fost dus la reparat, de unde n-a mai fost readus!

Pe aceeași poziție curajoasă - hai să judecăm, reîntorcîndu-ne la vremea respectivă - s-au situat și alți oameni din domeniu, așa după cum se va vedea mai departe, dar electronografia, începută ce e drept, de sovieticul Kirlian, va fi adjudecată cu cei de peste hotare chiar dacă printre cei mai buni se află un român, Florin Dumitrescu, dar unde-i unul...

Iar dacă e să spunem adevărul în întregime, însăși denumirea de "electronografie" este de sorginte românească, fiind formulată de același Florin Dumitrescu, în calitate de inventator. Rezultatele cercetărilor sale de pionierat în domeniul electronografiei, obținute în colaborare cu Dr. Eugen Celan, au constituit de altfel obiectul unor invenții, prima invenție înregistrară în lume pe această temă. Invenția a fost urmată de altele, ale acelorași,astfel că se poate susține totuși, pe bază de probe certe că electronografia, ca metodă de investigare a viului, a fost inventată în România.

După plecarea lui Ion Florin Dumitrescu în străinătate, a rămas în țară ca principal continuator al noii ramuri științifice, fizicianul Ion Mamulaș , unul din tre cei mai apropiați discipoli ai savantului autoexilat numai pentru a-și continua cercetările. Mamulaș a fost remarcat încă de pe cînd era student de către Florin Dumitrescu, care l-a și cooptat cu succes în realizarea unor experiențe în domeniu.

Absolvind facultatea, Ion Mamulaș a fost repartizat la Alexandria, dar eminentul om de știință, pe atunci șeful "Laboratorului de electronografie și bioenergie aplicată de pe lîngă Ministerul Chimiei", s-a zbătut enorm și pînă la urmă, grație prestigiului și eforturilor sale, a reușit miracolul de a și-l aduce în subordine, acțiune benefică din moment ce după aceea au realizat împreună lucrări de rezonanță în lumea științifică.

Plecarea lui Florin Dumitrescu a determinat "reprofilarea" laboratorului ce-l condusese, iar electronografia - știință de origine românească - s-ar fi terminat pentru noi, românii, la acel moment dacă Ion Mamulaș, cu tenacitatea și orgoliul tinereții, n-ar fi continuat cercetările pe cont propriu și uneori semiclandestin, publicîndu-și constant rezultatele în reviste de specialtate din țară și din străinătate și trimițînd lucrări la congresele internaționale. Toate aceste strădanii l-au confirmat ca exponent de marcă al electronografiei, noua ramură a biofizicii. O recunoaștere prestigioasă a prodigioasei lui activități este diploma de "Membru de onoare" al "National Institute of Electromedical Information" din New York, acordată în vara anului 1991.

În cadrul acestor serioase preocupări științifice se înscrie și buclucașul episod cu Constantin Mudava; studiindu-i aptitu-

dinile deosebite, atestîndu-le şi evidenţiind efectele pozitive, a dus curajul pînă la capăt şi în acea epocă de "plenar" dogmatism ceauşist, a certificat în mod public concluziile examinării acestuia...

Ministerul Sănătăţii - Spitalul Clinic
al Municipiului Bucureşti
Centrul Metodologic de Acupunctură
Str. Visarion Nr. 4-6
Bucureşti

În perioada 15.07-27.07.1987 l-am cunoscut pe Mudava Constantin. A venit la mine în legătură cu posibilităţile pe care le-aş avea de a testa aptitudinile sale de transfer energetic. Transferul energetic (sau mai bine zis bioenergetic) îl pot realiza anumite persoane dotate cu aptitudini deosebite, influenţînd diverşi subiecţi, oameni cu dereglări fiziologice (pînă la patologic) prin emisii de biocîmp care normalizează sau tind să nominalizeze funcţiile fiziologice iniţial dereglate.

În scopul testării acestor aptitudini la tov. Mudava, am procedat întîi la un experiment în care dumnealui a acţionat prin pasaje ale mîinilor la distanţa de cca 1,5 m de persoana mea (îndeosebi în zona membrelor mele superioare). După cca. 30 de secunde am avut o senzaţie evidentă de furnicături, îndeosebi pe braţul drept, urmată de o senzaţie de căldură. Repetînd după un interval de timp, senzaţiile au fost aceleaşi.

În continuare am procedat la cîteva înregistrări electronografice utilizînd un electronograf de tip IPA, reglat la penultima treaptă de manevrare a amplitudinii impulsului electronografic.

Într-un prim experiment cu metoda electronografică, am efectuat înregistrări electronografice palmare, în stare banală, la C. Mudava şi la mine. Dupa aceea, s-au efectuat înregistrări electronografice palmare (la aceeaşi parametri ai electronografului) pe mine în timpul transferului bioenergetic făcut de C.Mudava. Impulsul eletronografic a fost declanşat în momentul raportării senzaţiilor specifice acestui transfer. De asemenea s-a înregistrat imaginea electronografică palmară a lui Mudava imediat după transferul bioenergetic.

Analizînd imaginile electronografice astfel obţinute, se pot face următoarele observaţii :

- comparînd amprentele electronografice ale persoanei asupra căreia a acţionat prin transfer bioenergetic C. Mudava (înainte şi după transfer), imaginea electronografică palmară obţinută după transfer este net diferită faţă de cea obţinută înainte de transfer. Acestă observaţie confirmă faptul că Mudava are aptitudini care, prin transfer bioenergetic (emisii de biocîmp), pot induce unele modificări fiziologice la persoanele asupra cărora acţionează ;

- imaginea electronografică palmară a lui Mudava în stare banală este tipică pentru un subiect sănătos, foarte echilibrat psiho-somatic (cu efect pelicular uniform distribuit pe conturul palmelor). Amprenta electronografică palmară a lui C. Mudava imediat după transferul bioenergetic este puţin modificată faţă de cea din starea banală (o uşoară intensificare a efectului pelicular, cu descărcări electrice mai ample în zona punctului Ting al meridianului 3 FOCARE, meridian foarte important în ceea ce priveşte schimburile energo-informaţionale - în sensul acupuncturii clasice chineze).

Este deci de remarcat faptul că, pentru realizarea transferului bioenergetic, C. Mudava are nevoie de o foarte scurtă perioadă de concentrare (de ordinul secundelor), efectele apar de asemenea după o scurtă durată (o,5-1 minut) iar efortul făcut nu afectează semnificativ persoana lui C. Mudava.

Într-o altă serie de experimentări s-a utilizat o tehnică asemănătoare cu tehnica fotografiei Kirlian, înregistrările de electroluminescență fiind efectuate pe degetele index ale subiecților. Unul din subiecți a fost un bărbat în viirstă de 36 de ani, celălalt subiect fiind C. Mudava. Degetele index ale celor doi subiecți s-au plasat pe ecranul de expunere, pe aceeași peliculă fotosensibilă, la distanță de 3,5 cm între degete. Înregistrările amprentei electrografice ale degetelor s-au efectuat în stare banală și în timpul transferului bioenergetic (în momentul apariției senzației respective).

În stare banală, aura electrografică a primului subiect (bărbatul de 36 de ani) este destul de bine pronunțată, în timp ce aura electrografică a indexului lui C. Mudava este mai puțin pronunțată, cu întreruperi și cu o descărcare ???? în zona punctului Ting al meridianului ????.

În timpul transferului bioenergetic, aura primului subiect crește ușor ca amplitudine, în timp ce cea a lui Mudava crește evident în amplitudine, se uniformizează pe contur (în special la vîrful indexului). acest experiment indică faptul că, într-adevăr, în timpul transferului bioenergetic, cel puțin indexul lui Mudava emite o energie (ca biocîmp) capabilă să influențeze subiecți umani.

Observațiile experimentale pe care le-am putut efectua în prezent par să indice un grad destul de mare de verosimilitate

că Mudava posedă unele aptitudini deosebite care merită a fi studiate în continuare. Dat fiind faptul că la ora actuală, știința cunoaște puține elemente de natură să explice satisfăcător astfel de fenomene, nu putem avansa încă ipoteze explicative fără o cercetare prealabilă experimentală aprofundată.

Într-o primă etapă sînt necesare o multitudine de studii experimentale care să certifice pe deplin fenomenul (sau fenomenologia), urmînd ca apoi să se treacă la explicații și utilizare practică.

23.07.1987

Întocmit de :
fizician MAMULAȘ IOA N
as. indescifrabil

Un alt specialist, Dr. Costin Dumitrescu, afirmă la rîndul său: "L-am cunoscut pe Constantin Mudava în anul 1988 în orașul Tîrgoviște, prin intermediul unui prieten care avea soția bolnavă. Deși diagnosticul era fără speranțe (scleroză în plăci), a apelat la domnul Mudava, rugîndu-mă să-l însoțesc în vizita ce urma să o facă acestuia, ceea ce eu am acceptat și din curiozitate profesională. Cunoaștem din presă efectele benefice ale bioenergiei (cazul Djuna Davitașvili ș.a.), dar le acordam credit într-o anumită masură.

Am dorit să mă implic într-o astfel de experienţă terapeutică pentru a simţi şi verifica efectele la modul personal. Ne-am deplasat la domiciliul bioterapeutului, unde acesta ne-a aplicat terapia în grup. De la dstanţa de 4-5 m., a întins mîinile către noi, care eram aşezaţi pe scaune şi ţineam mîinile cu palmele în sus şi degetele întinse, îndreptate în direcţia lui. După cîteva secunde (fără să ne fi sugerat cineva) am simţit în degete parestezii (furnicături moderate) şi o senzaţie de curent de aer rece. La experienţă au participat 6 persoane. Încă din timpul sedinţei am simţit o stare de relaxare care s-a accentuat după şedinţă, iar noaptea următoare am avut un somn prelungit şi odihnitor.

În timpul tratării individuale a fiecărui pacient de la distanţă, sub un metru, pe cînd Constantin Mudava executa "pase" deasupra unor zone ale corpului , am constatat aceleaşi senzaţii şi în spatele său, în special la nivelul umerilor lui, senzaţii resimţite cu atît mai mult cu cît deplasam mîinile alternativ în paln vertical. Constatarea mi se pare relevantă prin faptul că exclude posibilitatea fixării cu privirea de către terapeut, deci şi a unei eventuale hipnoze, pe de o parte, iar pe de altă parte, duce la stabilirea unor similitudini cu generarea unui curent electric prin deplasarea într--un plan ce întretaie liniile unui cîmp magnetic.

După terminarea şedinţei individuale, toate persoanele de faţă ne-am strîns de mîini, constituind un fel de lanţ în care a intrat şi terapeutul; toţi am simţit o căldură din ce în ce mai plăcută care era localizată în abdomen şi ascensiona încet către torace. Personal am resimţit-o la 4-5 minute de la realizarea "lanţului" şi a durat, cu o intensitate crescîndă, încă 3-4 minute

menţinîndu-se apoi încă circa 5 minute după sfîrşitul experienţei. Senzaţia a fost resimţită relativ diferit ca intensitate de către persoanele de faţă, dar căldura au descris-o aproape identic. Vîrsta celor de faţă a fost între 10 şi 70 de ani.

În cazul pacientei la care m-am referit, a început tratamentul cu bioenergie - cum îi spune Constantin Mudava - am urmărit îndeaproape evoluţia sclerozei în plăci. După 2-3 şedinţe starea ei s-a îmbunătăţit, însă ulterior efectul nu s-a mai făcut simţit, în ciuda numeroaselor şedinţe.

Nu acelaşi lucru se poate spune despre celelalte persoane care au fost tratate şi cu care am discutat amănunţit. Multe dintre ele susţineau că starea lor generală s-a îmbunătăţit, probînd uneori progresul respectiv şi prin investigaţii de laborator.

Am urmat 5 şedinţe şi pot spune că oboseala pe care o resimţeam inerent a început să dispară de la şedinţă la şedinţă. Paralel cu aceasta însă au scăzut ca intensitate senzaţiile ce le aveam în timpul actului terapeutic.

Am avut ocazia să constat şi reacţii nule la transferarea bioenergiei, cunoscînd persoane care n-au avut senzaţii deosebite dar în principiu erau sănătoase; numărul acestora a fost de 3-4 la cei 50-60 de pacienţi cu care am discutat.

Dorind să exclud pe cît posibil factorul subiectiv, cît şi pe cel al unei eventuale sugestii (deşi Mudava nu ne sugera reacţiile) mai ales că terapeutul susţinea că poate transmite bioenergie la distanţă, i-am sugerat o astfel de experienţă pe care el a acceptat-o. În timp ce mă aflam la Tîrgovişte iar el la Bucureşti, l-am conectat telefonic anunţîndu-i localizarea nostră şi numărul de pacienţi.

Am început imediat experienţa îndreptînd mîinile cu palmele

înainte şi degetele întinse către Bucureşti. În ciuda distanţei de aproximativ 70 km. , am resimţit aceleaşi senzaţii deşi mai slab şi cu o oarecare întîrziere (cu 2-3 minute mai tîrziu decît în mod obişnuit). Au participat 7 persoane între 10 şi 75 de ani.

La a doua experienţă de acest gen am introdus în cameră, fără ştirea terapeutului , două persoane în plus, instruite foarte sumar asupra experienţei, fără a le preciza reacţiile respective, iar în timpul şedinţei am păstrat o linişte convenţională, pentru a nu se putea sugera nimănui ceea ce simte fiecare. Cei doi subiecţi, de 22 şi de 25 de ani au resimţit aceleaşi senzaţii, iar unul dintre ei, pe lîngă parestezii în alternanţă a prezentat acelaşi fenomen şi la nivelul hemifeţei drepte, afectată de o pareză obstreticală (era o studentă la medicină veterinară).

Toţi subiecţii au relatat senzaţiile respective, iar dispariţia acestor senzaţii s-a produs în timp, după şedinţă, intervalul diferind de la unul la celălalt.

În timpul ambelor şedinţe am încercat obiectivitatea fenomenului cu ajutorul unui multimetru digital YF-.100 cuplat cu milivoltmetrul şi avînd o impedanţă de 1MΩ (megaohm) pe volt; rezultatul a fost negativ, atît în curent continuu, cît şi pe acela de curent alternativ, deşi s-au folosit mai multe fire (conductori) branşate la bornele aparatului şi orientate în diferite planuri, cu sau fără legătură la pămînt.

Pentru a obiectiva reacţia ţesutului viu la respectiva formă de energie am folosit o membrană animală (vezică de peşte) ca bioaparat, delimitînd două spaţii umplute cu ser fiziologic (soluţie clorurată izotonă) şi culegînd tensiunea electromotoare din fiecare compartiment cu ajutorul a doi cărbuni de retortă

ca electrozi. Ca aparat de măsură am folosit tot un Y F-1.100. Rezultatul a fost negativ, în timpul şedinţei neapărînd o diferenţă de potenţial între electrozi.

Consider totuşi că aceste experienţe de obiectivare nu exclud existenţa unei alte forme de comunicare între fiinţe a acestei, să-i spunem "bioenergii", care poate fi de altă natură decît undele electromagnetice, sau e foarte posibil ca membrana animală folosită să nu fi fost cea indicată, ori să nu fi fost bine preparată. (n.n.- precizăm că Dr. Costin Dumitrescu, înainte de a urma cursurile facultăţii de medicină, a practicat electronica la modul profesionist, ca tehnician electronist cu studii specifice postliceale de doi ani).

În decursul timpului, în cadrul activităţii profesionale, am întîlnit de cîteva ori, persoane care mi-au relatat efectul benefic al tratamentului cu bioenergie efectuat de Mudava, fără a le fi sugerat eu. Am întîlnit şi cîteva cazuri cînd persoanele susţineau că tratamentul nu a avut efect, numărul acestora fiind însă infim".

În baza acestor constatări, la momentul respectiv, Dr. Costin Dumitrescu a înmînat lui Constantin Mudava un material cu consideraţiile menţionate, apreciind că astfel de fenomene merită să fie studiate în cadru organizat şi sub supraveghere, excluzîndu-se suspiciunea de mercantilism care planează asupra unor astfel de persoane. Constantin Mudava s-a folosit de ele, în primul rînd pentru a se apăra în instanţă, împotriva unor nemeritate pedepse penale, dar şi în presă. Ar fi fost de dorit ca gazetarii respectivi să-i ceară acordul cercetătorului ştiinţific (ceea ce n-au făcut nici în primele două cazuri) cu atît mai mult cu cît articolele au cuprins şi unele inexactităţi.

Dr. C. Dumitrescu consideră că astfel de fenomene se întîlnesc relativ frecvent, dar cu intensităţi şi cu grade de receptivitate diferite. De fapt acest gen de terapie poartă mai multe denumiri, care deşi nu sînt identice, au similitudini: Qi Gong, Reiki, terapie cu bioenergie, magnetism animal, fenomenul Djuna, etc. Din păcate nu există încă o posibilitate de obiectivare a acestei "bioenergii". Dar aşa cum se acceptă de către ştiinţă, telepatia, domnia sa consideră că n-ar fi exclus ca acest transfer de ceea ce numim bioenergie să izvorască dintr-un trunchi comun cu telepatia.

O compensaţie momentană, ar fi în opinia aceluiaşi, metoda statisticii, pusă la îndemînă de ştiinţele moderne, pentru a se putea obiectiva fenomenul. S-ar putea aprecia gradul de subiectivism cu ajutorul unor teste psihologice, pentru a exclude fenomenul "Placebo". În cazul în care procentul de vindecări - mai mult sau mai puţin îndemnat - ar depăşi procentul "placebo" (lucrînd cu o populaţie cunoscută) s-ar obiectivita efectele acestei terapii.

O altă metodă ar fi - tot după părerea sa - obiectivarea cu ajutorul unor aparate care să decodeze schimbarea unor constante biologice la terapeut şi pacient (temperatură cutanată, rezistenţa electrică a tegumenului, electronografia - executată la parametri standard, analize de laborator etc.).

La momentul respectiv, Dr. Costin Dumitrescu mai considera - cu curajul tinereţii şi al rectitudinii morale şi profesionale - că pentru a elucida asemenea fenomene care dau naştere la o multitudine de discuţii pro şi contra, ar fi trebuit constituită o comisie din cercetători de prestigiu în domeniul ştiinţelor biologice, care să studieze efectul terapiei pe loturi de bolnavi

Este de la sine înţeles că o asemenea atitudine neechivocă de sfidare a dogmelor ceauşiste nu putea scăpa neobservată. Aşa că s-a început de îndată operaţiunea de "identificare" a medicului neascultător, în vederea tragerii la răspundere şi a "cuminţirii" sale. Întîmplarea a făcut ca acesta să-şi schimbe locul de muncă prin demisie - ce medic ar fi putut obţine la acea vreme transferul în interesul serviciului de la o localitate rurală măruntă la oraş? -, iar pe de altă parte, nedezminţita solidaritate medicală a funcţionat şi în cazul lui, făcîndu-l "pierdut" între atîţia Dumitreşti... Au tras-o însă, cu vîrf şi îndesat, Dr. Pantelimon Bărbulescu şi fizicianul Mamulaş.

În toamna anului 1990 Prof. Dr. Ing. Alexandru Măruţă, unul dintre promotorii sinergeticii în România, ştiinţă relativ nouă pe plan mondial, fondatorul şi directorul Institutului "Psi" din Bucureşti, a procedat la măsurarea cîmpului energetic al lui Constantin Mudava. Măsurătoarea s-a efectuat în capitală, savantul folosind mai multe tipuri de aparate cu care a efectuat mai multe feluri de măsurători. Dar pentru a relata experienţa lui - filmată de o echipă a televiziunii din Braşov - este necesar să coborîm puţin în timp şi să ne întoarcem la 1987, cînd acelaşi om de ştiinţă l-a mai examinat odată pe protagonist. Împreună cu Dr. Ivan Iotov din Bulgaria a efectuat măsurarea razei cîmpului bioenergetic al acestuia, folosindu-se de o riglă cu bobină calibrată, stabilind că are dimensiunea de 35 m. În 1990 şi în 1991, realizînd măsurători repetate, sinergeticianul român a stabilit ca rază medie a biocîmpului energetic al lui Mudava, lungimea de 40 m., cu precizarea că în momentele de odihnă sau de concentrare, acesta poate atinge 60 m. deci un diametru de peste 100 m!

Nr. 110 / 03.10 1991

Măsurări efectuate asupra d-lui CONSTANTIN MUDAVA

Data	*07.11.90*	*10.04.91*	*13.04.91*	*06.10.91*
Sarcina energetică (m)	*7,92*	*7,923*	*7,924*	*7,922*
Starea generală a sănătății (%)	*73*	*77*	*77*	*72*
Raza de acțiune a biocurenților (m)	*37*	*39*	*40*	*40*

DIRECTOR,
Prof. univ. dr. ing Alexandru Măruță

Constantin Mudava a mai preocupat și alți oameni de știință, care s-au exprimat într-un fel sau altul despre el. Astfel, în urma examinării sumare, cunoscutul om de știință, profesorul universitar Dr. Ing. Ion Mânzatu s-a exprimat că acesta reprezintă un fenomen interesant ce ar trebui studiat. E de sperat că acest universitar și cercetător științific își va găsi cîndva timp să cerceteze unele laturi ale fenomenului.

În 1988 Prof. Dr. Dumitru Constantin, șeful secției de neuropsihiatrie a Spitalului Militar Central a realizat o serie de elec-

troencefalograme asupra subiectului, în diverse ipostaze, formulînd de asemeni concluzii pertinente despre aptitudinile sale deosebite.

Cuvinte de apreciere a avut și Dr. Ivan Iotov, directorul Institutului de parapsihologie din Sofia, care l-a studiat, cu ocazia unei deplasări efectuate la București în anul 1987 și și-a mărturisit admirația pentru tenacitatea cu care și-a susținut cauza proprie, în condițiile în care aproape toate forurile oficiale îi erau potrivnice. Într-o perioadă în care tot ceea ce aducea cît de puțin cu transcendența ori parapsihologia era complet prohibit în România - dar era posibilă existența unui institut special în Bulgaria - directorul acestuia admira fără rezerve capacitatea bioenergetică deosebită a lui Constantin Mudava...

*
* *

În cele ce urmează ne permitem să formulăm unele concluzii și aproximații personale ocazionate de contactul cu rezultatele experimentelor amintite, ca și de studiul tangențial din bibliografia domeniului de specialitate respectiv. Ele reprezintă doar punctul de vedere al unui reporter pe frontul vieții, la modul cel mai concret cu putință, astfel că nu vom pretinde nici un "patent", motiv pentru care vom lăsa și expunerea să curgă firesc, fără a o întrerupe cu precizările bibliografice obișnuite la o lucrare realizată de oameni de știință.

Unul dintre cei mai autorizați savanți în domeniu, românul Ion Florin Dumitrescu, actualmente în Franța întemeietorul de fapt al electronografiei, acceptă că în sens figurativ se poate vorbi despre existența biocîmpului ca o entitate de influență a

organismului viu. Rezultă, fie şi numai etimologic, că biocîmpul presupune o bioenergie care, ca toate fenomele de această natură, se propagă şi se transmite prin unde.

Cercetătorii sînt astăzi de acord că organismele vii sînt înconjurate de o aură energetică emanată de bioenergia aflată în interiorul lor, caracteristică *"sine qua non"* vieţii. Intrînd mai în "interior", se susţine că fiecare celulă a organismului viu, deci şi a corpului uman - la care ne vom limita pe viitor - sau poate numai o parte dintre aceste celule vii constituie în acelaşi timp şi o "celulă piezoelectrică", avînd adică doi poli (plus şi minus) şi un lichid care sub influenţa acestora, generează energie, bioenergie, în cazul nostru. Cum se produce şi cum se menţine lichidul respectiv, activitatea "chimică" generatoare de efecte fizice? Reacţiile chimice ce se produc în organism în procesul asimilării hranei în contact cu acizii şi sărurile gastrice conduc la obţinerea unor elemente chimice necesare vieţii şi diverselor activităţi precum şi la producerea bioenergiei. Înseamnă că fiecare celulă a organismului uman, face parte dintr-o "baterie", sau un fel de "acumulator" de bioenergie - omul - care în exterior prezintă aura menţionată. Înţelegem că este vorba de organismele normale, adică sănătoase, cele afectate de boală, ori alte asemenea fenomene, înregistrînd un deficit de energie datorat funţionării incomplete a unor grupuri întregi de celule. Se mai poate susţine de asemenea, că atîta vreme cît la omul normal, această cantitate de energie se menţine relativ constantă, datorită metabolismului, a relaţiilor chimice care au loc în mod obişnuit în celula piezoelectrică constituită în fiecare din celulele sale, cu cît "materia primă" - hrana - este mai valoroasă, cu atît mai bune vor fi rezultatele lor, adică elementele

vitale şi bioenergie ocazionată.

Pe de altă parte, se mai susţine sau presupune că omul, în calitate de acumulator de bioenergie este "conectat" la sistemul bioenergetic cosmic, că în stare normală primeşte şi transmite unde bioenergetice, ca într-un fel de sistem de "vase comunicante", dacă am căuta un echivalent într-un alt domeniu al fizicii. În afară deci de rezervele proprii pe care şi le deţine, omul pierzînd în mod natural energie în urma eforturilor fizice, psihice, sufleteşti, ce le face în viaţa de zi cu zi, o recuperează din cosmos, cu condiţia că biocaptatorul ce-l întruchipează, să fie în stare normală de recepţie, de funcţionare, adică să fie sănătos! Există deci şi o serie de criterii ce trebuie îndeplinite, după cum există şi mai multe căi de captare a bioenergiei, una dintre ele fiind prin intermediul degetelor, care funţionează ca un fel de antene.

Aşadar, în structurile interioare ale organismelor vii există o cantitate mai mică sau mai mare de bioenergie, care crează în afara acestora un cîmp bioenergetic, o aură, detectabilă în momentul de faţă cu unele aparate (Dr. Pantelimon Bărbulescu spunea că are o culoare superbă, roz-portocaliu, incomparabilă cu vreo alta, culoarea vieţii) sau vizibilă de către unele persoane, înzestrate cu aptitudini deosebite, ca de exemplu Djuna Davitaşvili.

Cercetători renumiţi precum Raymond Moody şi Kenneth Ring, au stabilit în urma investigării a mii de persoane, ori a analizei rezultatelor obţinute de alţi specialişti că în momentul morţii omului , trupul acestuia este părăsit de o concentrare de energie, ca un fel de nor ce rămîne cîtva timp în preajma trupului neînsufleţit, undeva deasupra, pentru ca apoi să se înde-

pǎrteze. Cercetările au fost întreprinse asupra unor persoane care şi-au revenit dintr-o moarte clinică ori stare de comă prelelată. Unele persoane care "au înviat din morţi" relatează că în acea fază se simţeau în afara corpului terestru şi vedeau cu un fel de simpatie cum cadrele medicale şi rudele, toţi cei din jurul lor se străduiau să le readucă la viaţă. Relatările şi detaliile ce le dau sînt atît de exacte, succesiunile evenimentului atît de aievea, pentru o perioadă cînd starea lor de inconştienţă ori moarte clinică era dovedită cu certitudine de oamenii-martori şi de ceilalţi martori mai obiectivi - aparatura tehnică folosită, încît omenii de ştiinţă au concluzionat că susţinerile acestora sînt adevărate. Ca urmare sînt plauzibile şi celelalte relatări ale unor astfel de oameni, despre acea perioadă. De văzut, văd, dar nu cu ochii, de auzit, aud, dar nu cu urechile, se întîmplă ca şi cînd ar "citi" gîndurile tuturor celor de la faţa locului, cu o clipă înainte de a fi exprimate prin vorbe sau fapte. Explică şi cauza revenirii lor la viaţă; fie perseverenţa şi capacitatea deosebită a medicilor, fie efortul acestora coroborat cu unele motive intime, cum ar fi dorinţa de a-şi continua şi termina studiile, sau imposibilitatea de a lăsa fără îngrijire maternă ori paternă, copiii aflaţi la o vîrstă crudă, revenire despre care toţi povestesc că o realizează totuşi cu regret.

În America, ţara tuturor posibilităţilor, fecmenele de această natură sînt studiate în mod curent, datorită ce e drept şi numărului mare de astfel de cazuri, denumite convenţional "E-M-I-experienţa morţii iminente". O asemenea "şansă" nu putea fi ratată desigur nici de institutul de sondare a opiniei publice, faimosul "Gallup". Un sondaj realizat de acest institut a stabilit că opt milioane (!) de americani au trăit cîte o E.M.I., rezultatele fiind publicate în cartea "Adventure in immortality" (Mc Graw and Hill, New York).

Psiho-sociologul Kenneth Ring distinge cinci etape succesive. Prima etapă: subiectul simte că pluteşte deasupra scenei, dovedind acea simpatie, toleranţă - cea mai mare parte a celor investigaţi; etapa a doua: subiectul se vede în afara trupului inert, pluteşte şi observă tolerant, tot ceea ce se pretrece în legătură cu el - 37%. Etapa a treia: subiectul se simte atras într-un imens vîrtej negru, ca o gaură neagră intergalactică şi pe măsură ce inaintează liniştea sa interioară se consolidează, se măreşte - 23%; Etapa a patra: subiectul întrezăreşte în spatele întunericului o lumină şi pe măsură ce se apropie de ea, simţindu-se tot mai atras, îşi dă seama că lumina emană iubire pură, care îl absoarbe tot mai puternic - 16%; Etapa a cincea: subiectul e absorbit de lumina ce-l atrăgea, simte cum se contopeşte cu universul, cu cosmosul şi cunoaşte iubirea totală, a ajuns în fericita posesie a cunoaşterii universale - 10%. Persoanele care au ajuns în faza a cincea îşi schimbă de regulă atitudinea pe tot restul vieţii, căpătînd o detaşare înţeleaptă faţă de cele omeneşti, devenind toleranţi, îngăduitori, afişînd o seninătate sufletescă vizibilă.

Pe de o parte, ştiinţa, tot mai ofensivă, constă existenţa bioenergiei şi biocîmpului la orgnismele vii şi dovedeşte de asemenea că acestea părăsesc corpul uman în momentul încetării din viaţă, sub forma unei concentrări de energie. Pe de altă parte, oamenii care au trăit o E.M.I. relatează cum simt că ies din corpul terestru şi plutesc o vreme deasupra lui. Am putea spune că această energie, la un loc cu aura, ce nu poate fi separată de ea, constituie sufletul omenesc, *anima*, cum îl numeau anticii;

sufletul ar putea fi deci energia vitală a corpului uman, viaţa omului în stare de energie pură, caracterizată în principal prin puritate absolută. Oare filosofia strămoşilor noştrii daci, preceptele zamolxiene, nu statuau că pentru a însănătoşi un om bolnav trebuie să te îngrijeşti în primul rînd de sufletul său? Iar acest suflet, aşa cum îl relevă ştiinţa la nivelul actual de evoluţie, precum şi oamenii care şi-au revenit din moarte clinică, există, el face corp comun cu trupul pe tot timpul vieţii terestre! Revenind la antici, mitologia greacă, prin noţiunea "Erebus" definea spaţiul întunecat pe care trebuie să-l parcurgă sufletul omului după moarte, care spaţiu întunecat poate fi etapa a treia identificată de Kenneth Ring! Iată aşadar cum stabilim ca pe măsură ce ştiinţa avansează, constatăm ca anticii erau mai iniţiaţi decît noi şi probabil, fără a mai încerca "să despice firul în patru" se conduceau în viaţă după precepte morale sănătoase!

Ne reamintim totodată că Platon în "Republica" pare a fi primul care a relatat despre un om înviat din morţi!...

Nu putem încheia fară a mai încerca o conexiune între o altă constatare şiinţifică şi o latură a experienţelor trăite de unii oameni. Cercetătorii ştiinţifici au sesizat şi evidenţiat existenţa bioenergiei, posibilitatea transmiterii ei unor subiecţi, ca şi recuperarea din cosmos a deficitului bioenergetic al corpului viu, iar oamenii care au cunoscut o E.M.I. destăinuie că acea energie ce se desprinde de corpul terestru - sufletul - tinde să se integreze într-o alta energie luminoasă şi pură, imensă şi atrăgătoare, Universul însuşi... Acea imensă energie luminoasă şi pură, care atrage sufletul omului după moarte, dar şi compensează deficitul de energie a omului viu afectat de boală sau accidente ar putea fi Spiritul Suprem, cel Atotputernic, care în

acest fel face legătura între viaţa terestră şi cea de dincolo de moarte, pînă la o limită numai de El ştiută şi hotărîtă, Spirit Suprem pe care diferitele popoare şi nenumăraţi învăţaţi îl denumesc Dumnezeu, deşi numele lui sună altfel în diferitele limbi ale omenirii. Va putea vreodata cel care a muşcat din mărul cunoaşterii, Omul, dus de mintea şi aparatele născocite de el, să ajungă la cunoaşterea absolută, la Aflarea Absolutului? Iar dacă da, ce se va întîmpla în acel moment?!...

După această scurtă incursiune în bibliografia din ce în ce mai bogată a studiului vieţii de dincolo de moarte, memoria ne readuce în actualitate filosofia zamolxiană a strămoşilor noştri daci, care întîmpinau moartea pămînteană cu bucurie, ca pe un moment fericit al trecerii într-o altă viaţă... Poate nu întîmplător această reflecţie ne-a fost prilejuită de Constantin Mudava, nume cu rezonanţa dacă a istoricelor dave.

III

BIOTERAPIA DE ŞOC

După cum spun vechile învăţături chineze şi au redescoperit unii cercetători moderni ce s-au apucat apoi să demostreze, omul este în strînsă şi armonioasă conexiune cu radiaţiile de energie emise de cosmos, inclusiv cu cele ale bioenergiei, ale energiei vitale. În acest fel toate organismele vii îşi iau în mod natural din cosmos surplusul de bioenergie necesar pentru recuperarea diverselor pierderi cauzate de eforturile fizice, psihice, de afecţiuni patologice, atîta vreme cît respectivul organism se menţine cît de cît apt de a fi biocaptator.

Revenind la obiectul cărţii de faţă şi pornind de la cercetările ştiinţifice prezentate mai sus, care au stabilit cu certitudine că Mudava are însuşirea deosebită de a poseda o bioenergie într-o proporţie ieşită din comun (80-120 m) pe care o poate transmite altora,reuşind s-o recupereze ulterior sau chiar în acelaşi timp din cosmos, vom continua cu expunerea modalităţilor prin care transferă bioenergia, adică de tratament propriu-zis.

Reamintim de asemeni, că una dintre formele de manifestare la organismele vii este "aura" care le înconjoară, aura avînd de

regulă o dimensiune stabilă. În situaţiile cînd organismul viu este atins de boală, aura respectivă se diminuează, prezentînd în acelaşi timp şi alte componente - radiaţii negative, să le spunem - produse de afecţiunea respectivă; este ceea ce se numeste ştiinţific "efectul Corona" pe care nu este nici cazul nici locul să-l explicăm mai detaliat.

A sosit momentul să precizăm - chiar dacă am mai făcut-o - că tratamentul Mudava constă tocmai în transferul de bioenergie la persoane cu deficit cauzat de unele afecţiuni, întrucît aşa cum s-a putut constata anterior, orice boală înseamnă şi un minus de energie vitală. Cu alte cuvinte, este vorba de egalizarea momentană a sarcinii bioenergetice între un organism cu surplus (cel al lui Mudava) şi un altul cu deficit (cel al pacientului) ca într-un fel de "vase comunicante".

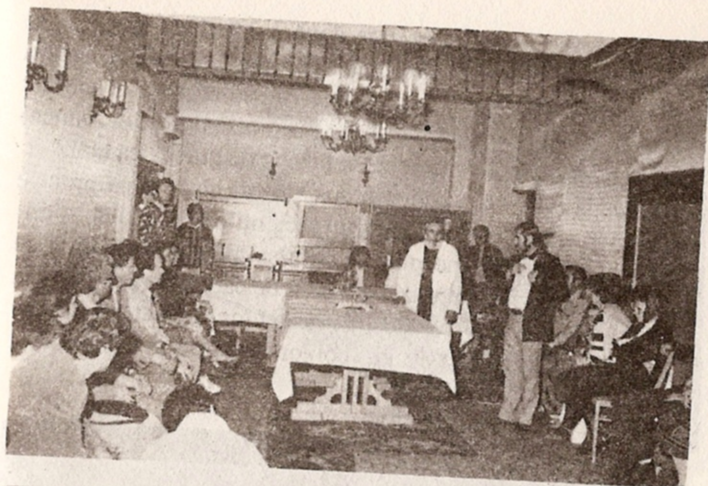
Precizînd că în condiţiile în care orice om sau alt organism viu ce se apropie de Constantin Mudava intră şi sub acţiunea cîmpului său bioenergetic supradimensional, compensîndu-şi în mod natural minusul bioenergetic (datorat fie şi simplei oboseli), bioterapeutul realizează compensarea necesară, în mod sistematic, mai direct şi mai rapid. Este cazul să precizăm că de regulă pacienţii se prezintă la terapeut cu cartificate sau buletine de analiză ce le atestă boala.

Modalităţile de transfer bioenergetic practicate de Consantin Mudava sînt mai multe, însă el uzitează în principal, avantajul contactului nemijlocit, individual, deşi nici celelalte nu sînt mai puţin eficiente.

Pe de altă parte, conform propriilor afirmaţii, Mudava sesizează organele afectate (aflate deci în deficit de bioenergie) datorită fluxului mai intens de biocurenţi ce-l atrag, confirmînd

astfel diagnosticul medical, iar în unele cazuri chiar extinzîndu-l.

Tot după cum se cunoaşte după vechile învăţături chineze, omul receptează energia vitală din cosmos în primul rînd prin degete, care constituie veritabile antene, energia vitală circulînd în mod permanent în cosmos sub formă de unde, chiar dacă azi mijloacele limitate totuşi ale ştiinţelor moderne le pot pune incomplet sau indirect în evidenţă. Aşadar orice om aflat în preajma terapeutului, dacă întinde spre acesta palmele, cu degetele răsfirate, începe să simtă, după puţin timp, *parestezii* (furnicături) în buricele degetelor, mai puternice desigur cînd el se concentrază, pentru a determina transmiterea bioenergiei. Deci, în timp ce pacienţii aflaţi în apropierea terapeutului (de regulă, în faţa lui) aşteaptă cu degetele mîinilor îndreptate spre acesta - *poziţia de tratament* - simţind furnicăturile şi captînd în acest fel bioenergia ce se va localiza cu precădere în organele afectate, cîte unul vine şi se aşează în faţa terapeutului care în acest cîmp bioenergetic intensificat de concentrare, începe să-i transmită în mod nemijlocit biocurenţi, în cadrul a ceea ce se cheamă masaj bioterapeutic. Aşezaţi de regulă faţă în faţă terapeutul îşi apropie degetele, într-o succesiune regulată, mai întîi de organele sau locurile de pe corpul uman unde se întîlnesc meridianele bioenergetice, aceleaşi ca, în cazul acupuncturii şi presopuncturii (degete, urechi ş.c.l.), iar mai apoi de organele sau zonele afectate ale corpului,. În acest mod, pe o durată de 3-5 minute, cele două sarcini bioenergetice tind să se egalizeze, realizîndu-se compensaţia în favoarea organismului deficitar. Este de la sine înţeles că o singură şedinţă nu este suficientă pentru recuperarea întregului deficit de energie al pacien-

tului şi că, în condiţiile în care după 1-3 şedinţe încep să se simtă efectele curative, sînt totuşi necesare mai multe, pentru stabilizarea bioenergiei, în principal 10 şedinţe (s-au cunoscut vindecări de cazuri mai uşoare sau incipiente după 2-4 şedinţe) ori mai multe serii de cîte zece, în funcţie de gravitatea bolii.

Aşa după cum s-a văzut mai sus, uneori chiar după primele şedinţe de tratament, afecţiunile pacienţilor tind să se diminueze, unii dintre ei începînd să elimine metastaze, coaguli de sînge, ori alte urme materiale ale bolii de care suferă. Este de la sine înţeles că şansa însănătoşirii pacienţilor este determinată de gravitatea, vechimea şi stadiul bolilor lor şi nu în ultimul rînd de vîrsta fiecăruia dintre ei.

Consuela Vîlcu sau victoria asupra terifiantei leuconevraxite

În situaţii excepţionale, cînd împrejurările, ori numărul extrem de mare al pacienţilor nu au permis practicarea masajului bioterapeutic individual, o altă modalitate de tratament la care a recurs Constantin Mudava, cu aceleaşi efecte curative, dar cu un efort mult mai mare din parte-i, este tratarea în colectiv. Într-o variantă, această metodă presupune aşezarea pacienţilor astfel încît să se ţină de mînă unul pe altul formînd un lanţ la al cărui prim capăt se află terapeutul, ce transmite bioenergia de la om la om, fiecare dintre ei urmînd să reţină atîta cîtă pot înmagazina organele atinse de boală, fără riscul de a se epuiza colosala "baterie" - Constantin Mudava - care în acele momente de concentrare o captează din cosmos. Rezultatele obţinute evidenţiază eficienţa la fel de ridicată şi a acestui procedeu. Pe aceeaşi linie spectaculoasă se înscrie şi faimoasa experienţă colectivă de la Pucioasa, unică pînă în acest

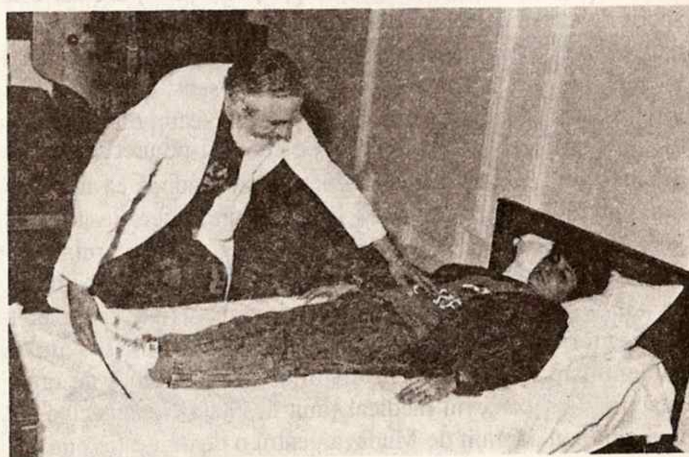
moment; scepticilor ori celor tentaţi să-i conteste efectele curative, li se pot opune oricînd mărturiile celor ce şi-au recîştigat sănătatea acolo în acel mod, cazuistica momentului fiind extrem de bogată, diversă si interesantă.

Tot aici este cazul să amintim şi posibilitatea tratamentului de la distanţă, aşa cum a fost relevată de testul realizat de Dr. Costin Dumitrescu, asupra căruia nu mai insistăm întrucît a fost prezentat în capitolul anterior.

Dar o altă metodă evidenţiată de practica lui Constantin Mudava ca avînd eficienţă maximă şi rapidă este cea a somnoterapiei; terapeutul îşi adoarme pacientul prin puterea sugestiei, după care îi transmite biocurenţi prin masaj, aşa cum am descris, de asemeni, mai sus.

În asemenea modalitate, practicată ce e drept mai rar, în funcţie de felul bolii şi de rezistenţa pacienţilor, efectul este sporit de starea de relaxare a organismului, caracteristică somnului, stare ce facilitează pătrunderea şi localizarea mai lejeră a bioenergiei în organele deficitare. În acest sens, exemplul doctorului C. Alexandroaie din Borca, judeţul Neamţ este relevant. Acesta s-a prezentat cu o leziune pe creier şi pe urechea stîngă internă, fiind într-un stadiu în care se presupunea că numai o intervenţie chirurgicală putea fi salvatoare, operaţie posibilă însă numai în Franţa, fără o reuşită certă totuşi. În urma unor biomasaje prin somnoterapie s-a însănătoşit complet. După cîteva şedinţe iniţiale se simţeau deja efecte benefice - reducerea frecvenţei crizelor şi îmbunătăţirea echilibrului. De altfel, pacientul în cauză a constituit ulterior un subiect de mare atracţie la un colocviu medical ţinut la Piatra-Neamţ, cînd s-a lăsat din nou adormit de Mudava pentru o demonstaţie practică

de biomasaj, ocazie prin care au avut loc şi o originală conferinţă de presă, experienţa fiind filmată în întregime.

S-ar mai putea aminti tot în această ordine de idei, capacitatea lui Constantin Mudava de a hipnotiza, de care uzează însă extrem de rar şi nu pentru a vindeca. El se confesează că, uneori, cînd stabileşte că vreo persoană are aptitudini deosebite de a fi medium, recurge la hipnoză pentru... a-şi afla propriul viitor. Bunăoară susţine că prin intermediul unei tinere din Reşiţa a aflat că în 1998 va fi un nou cutremur devastator în România, motiv pentru care s-a stabilit cu locuinţa la Braşov... Dar asta intră în sfera profeţiilor şi depăşeşte cadrul cărţii de faţă...

Este neapărat necesară precizarea că pe timpul tratamentului prin metoda bioterapeutică Mudava, ca de altfel şi în celelalte tipuri de tratament, pacienţii trebuie să respecte şi un anumit regim alimentar şi de viaţă, perioada respectivă depinzînd de felul bolii şi de caracteristicile pacientului.

Unele recomandări ţin strict de "tehnica" utilizată şi aici trebuie să se ţină seama inclusiv de faptul că pînă în prezent ştiinţa nu a elucidat natura acestei "bioenergii" reuşind deocamdată să-i pună în evidenţă unele manifestări... Mudava recomandă, ca în faza de tratament să nu se ţină mîinile şi picioarele împreunate, iar un timp de cel puţin două ore după biomasaj, pacientul să evite strîngerea mîinilor altor concetăţeni care nu au fost odată cu el în cîmpul de influenţă al bioterapeutului, să nu se spele timp de două-trei ore...

Este necesară în aceeaşi măsură precizarea că pacienţii trebuie să urmeze, pe cît se poate, un regim de odihnă, de relaxare, spre a da posibilitatea organismului să devină un "receptor" optim. În acelaşi timp trebuie să-şi asigure o alimentaţie mai

bogată în vitamine şi calorii. Avem în vedere nu neapărat hrana de calitate superioară - inaccesibilă din nefericire tuturora - cît consumul de alimente proaspete. Reamintim că la electronografie, organismele şi plantele vii prezintă aura bioenergetică mult mai mare decît după o eventuală conservare a lor. Spre exemplu, o floare din ghiveci are aura mult mai pronunţată, decît după ce a fost ruptă şi supusă aceleiaşi experienţe. Dacă ne reamintim că la omul normal, volumul de bioenergie se menţine relativ constant datorită metabolismului, a reacţiilor chimice declanşate în celulele organismului în procesul asimilării hranei bioenergia degajată va fi cu atît mai mare cu cît "materia primă" ce o prilejuieşte e mai valoroasă.

Tot în regimul de viaţă din perioada tratamentului şi a convalescenţei se includ plimbările ori petrecerea timpului în staţiuni montane ori pur şi simplu în parcuri. Atingerea unei vîrste înaintate şi sănătatea îndelungată a unor oameni se explică şi prin aceea că în cadrul îndeletnicirilor lor de o viaţă au cultivat cu predilecţie anumite soiuri de plante, au frecventat aumite zone, bogate în bioenergie.

Dacă ne gîndim numai că bioenergia receptată de la Mudava se localizează cu precădere în celulele deteriorate ale organului afectat de boală, înţelegem de ce este necesară fortificarea acestor celule şi pe cale materială (hrană, odihnă) pentru a redeveni pe cît posibl la fel de apte să şi reţină bioenergia primită...

Nu trebuie exclus din vedere că dacă celulele bolnave spre care e îndreptat fluxul bioenergetic al lui Mudava sînt extrem de degradate eforturile lui au totuşi efecte limitate. În cazurile în care însă boala e atacată în fază incipientă, vindecările sînt definitive, pacienţii recăpătîndu-şi sănătatea şi continuîndu-şi

viaţa lor normală.

Trebuie menţionat, de asemeni, că uneori se întîmplă ca începînd chiar din prima şedinţa (sau a doua) de tratament, pacienţii să resimtă dureri mărite, frisoane, ameţeli şi alte reacţii negative, ca şi cînd efectul ar fi contrar (de pildă, în unele afecţiuni diabetice, mai întîi glicemia creşte, pentru ca după două-trei şedinţe boala să se amelioreze). În atari situaţii, acestea sînt cu siguranţă trecătoare şi constituie dovezi sigure ale iminentei însănătoşiri, probînd că bioenergia primită de la bioterapeut acţionează în organism împotriva afecţiunilor căror organismul le-a căzut pradă mai înainte. Aceste dovezi sînt la fel de certe ca şi eliminările mai sus menţionate, transpiraţiile abundente şi alte manifestări de acest fel prin care se îndepărtează efectele bolii din corpul pacienţilor. Ne-am îngădui comparaţia cu tratamentele balneare, care pe parcursul şi după efectuarea lor "răscolesc" boala pentru ca, la cîtva timp după, să se instaleze ameliorarea scontată.

Mai trebuie menţionat că în funcţie de gravitatea şi stadiul bolii, uneori nu este suficientă o serie de 6-10 şedinţe, trebuind să se reia tratamentul odată sau de mai multe ori, în serii de cîte 10 şedinţe, la distanţă de cîteva luni, stabilită de comun acord cu terapeutul. În timpul întreruperii tratamentului se produce echilibrarea sarcinii bioenergetice în organismul bolnavului, concomitent cu însănătoşirea celulelor afectate. Echilibrarea poate avea loc - tot de la caz la caz - de la cîteva ore (2-6) pînă la cîteva luni.

Pe tot parcursul tratametului şi în special a bioterapiei, pacientul trebuie să-l ţină la curent pe terapeut cu evoluţia bolii şi manifestările acesteia în vederea unei cît mai bune conlucrări

pentru relizarea scopului comun, vindecarea.

Ca regulă ce trebuie neapărat respectată, se interzice cu desăvîrşire fumatul în toată perioada tratamentului ca şi o vreme după. De altfel, în multe cazuri, pacienţii înşişi constată cu surprindere că nu mai suportă fumul de tutun, chiar dacă mai înainte unii dintre ei erau fumători înverşunaţi şi credeau că nu se pot lăsa niciodată de fumat. Cazul lui Csiki Alois din Sărmaş, Harghita, este simptomatic; s-a prezentat la Mudava cu dureri subabdominabile postoperatorii persistente, iar în afară de asta fuma în mod obişnuit cam două pachete de ţigări zilnic - după cea de-a a doua sedinţă, în paralel cu ameliorarea durerilor, a început să nu mai agreeze în nici un fel fumul de tutun. O problemă ceva mai deosebită o prezintă consumul de alcool (şi de cafea), care consum trebuie la fel de imperativ sistat un timp! După cum se ştie, alcoolul determină creşterea artificială a forţei şi a rezistenţei la efort. Că această creştere, mai ales în cazul alcoolului se face prin uzura accentuată a organismului, secătuindu-l şi de ultimele rezerve pe care aceasta şi le creează din instinct, credem că nu mai e nevoie să demonstrăm. Se apreciază că surplusul de energie, artificial şi parazitar creat de alcool, vine în conflict cu bioenergia receptată de la bioterapeut, care circulă prin organism în realizarea echilibrului de sarcină bioenergetică (acele "vase comunicante", metaforic numite) şi în loc ca bioenergia Mudava să fie lăsată să compenseze nestingherită deficitul de sarcină, este diminuată şi poate chiar anihilată, contracarînd-o direct şi brutal, cu toate ravagiile suplimentare inerente ce le provoacă pe "cîmpul de luptă" care nu e altul decît organismul afectat al pacientului în cauză.

Similar se întînplă şi în cazul consumului de cafea, chiar dacă

potenţarea produsă de aceasta nu e de aceeaşi natură cu a alcoolului. O pacientă relata, stupefiată, că după prima şedinţă de bioterapie Mudava s-a pregătit să-şi savureze obişnuita cafeluţă... După două trei înghiţituri a simţit un tremur inexplicabil şi imposibilitatea de a se concentra - exact contrariul - de parcă s-ar fi aflat la a şaptea cafea dintr-o zi. Desigur că dacă pacientul va persevera în a-şi consuma drogul - cafeaua, în acest caz - pînă la urmă poate anihila efectul bioterapiei...

Este de notat, de asemenea, schimbarea de atitudine a unor medici faţă de metoda de tratament Mudava. Dacă înainte de 1990, cadrele medicale, poate şi din cauza presiunii autorităţilor ceauşiste, erau aproape în unanimitate împotriva lui Mudava şi a metodelor sale - în ciuda unor rezultate evidente - în momentul de faţă situaţia este oarecum alta. Atît în spiritul opiniei publice de astăzi, cînd sînt semnalaţi tot mai mulţi oameni cu însuşiri bioterapeutice deosebite, probate cu mijloace ştiinţifice, cît şi din cauza succeselor obţinute de terapeut în tratarea unor afecţiuni, la ora actuală din ce în ce mai mulţi medici recomandă metoda de terapie Mudava. În acest sens, opinia Dr. Emanuel Florin Ganciu (revista "Epoca" Nr. 8/30.03.90) este revelatoare:"Mudava tratează pacienţi în cazul cărora medicina clasică s-a dovedit neputincioasă, deci luptă cu alte arme decît medicina, dar în aceleaşi scop: salvarea unor vieţi sau înlăturarea unor infirmităţi considerate incurabile. Avînd în vedere tipul de bolnavi care i se adresează, nici nu se poate considera că face concurenţă medicilor clinicieni, deşi acesta pare a fi unul din motivele înverşunări cu care este urmărit şi persecutat..." Acest fraze le-a formulat după ce a urmărit numeroase cazuri din "perioada Pucioasa"!

La rîndul lui, Dr. Cornel Butnaru, care a urmărit ca şi primul, o bogată cazuistică a protagonistului, notează că "deşi tratamentul prin masaj bioterapeutic este general valabil, el are efect cu precădere asupra unor afecţiuni cum sînt astmul bronşic, diabetul cu toate efectele ce le presupune, hipoacuziile, hipo şi hipertiroidiile, unele boli dermatologice, psoriazis (coroborat cu cu regim alimentar), leucemia cancerul, reumatismul, epilepsia ş.a....

Ştiinţa susţine că este posibilă vindecarea în toate cazurile de deficit bioenergetic, iar practica o confirmă de multe ori...

Plecînd de la concluzia, acum aproape unanim recunoscută, că orice maladie înseamnă şi o pierdere de bioenergie care uneori este greu, dacă nu imposibil de recuperat pe căi medicamentoase ori fizioterapeutice, există deja doctori care recomandă pacienţilor să solicite, mai ales postoperatoriu, tratamentul bioterapeutic Mudava spre a benefecia de recuperare, prin această metodă, a bioenergiei diminuate de către boală. Ne limităm numai la două exemple: Popa Pavel, de 52 de ani, din Oradea, operat în 1980 de neuriom cerebral acustic stîng, aflat în atenţia secţiei de neurochirurgie a Spitalului judţean Bihor, a fost îndrumat în anul 1991, conform afirmaţiilor sale, spre Constantin Mudava, precizîndu-i-se de către Dr.D.Mohanu şi Dr.P.Corbu, că "medicina clasică şi-a făcut pe deplin datoria", în cazul său mai este necesar doar să-şi revigoreze funcţiile organismului; după prima şedinţă de tratament cu Mudava i-au încetat durerile din regiunea lombară, iar după cea de-a doua au luat sfîrşit şi durerile de la tîmple, ceafă şi umeri. Mihai Elena din localitatea Mitropolia, jud. Buzău s-a prezentat cu spondiloză reumatică la braţul stîng şi coloana vertebrală, precum şi migrene de natură reumatică, toate cu influenţe negatve

asupra cordului. După investigaţii minuţioase la Clinica de cardiologie a Spitalului Colţea, Dr.Xenia Petrescu i-a comunicat că inima îi este sănătoasă şi că doar reumatismul este cauza, indicîndu-i să i se adreseze lui Mudava "dacă reuşeşte să-l găsească".După prima şedinţă, "cuţitele" din inimă i-au dispărut, durerea de la coloană a cedat, pacienta simţindu-se, cu fiecare şedinţă, din ce în ce mai bine.

În afară de cazul devenit, credem faimos, ai doctorului Constantin Alexandroaie din Neamţ, vom mai aminti tot exemplificativ, cazul unui alt medic, Lucian Bărlea, din Orăştie, care s-a prezentat cu traumatism craniocerebral vechi de zece ani şi, ca urmare atrofierea nervului optic drept, cefalee: după şapte-opt şedinţe durerea de cap i-a dispărut, iar vederea ca şi starea generală s-au ameliorat.

În fine, unul alt pacient din rîndul medicilor, Dr. Bogdan Şuică declară la 20 aprilie 1990 că după ce a fost externat de la spitalul "Elias" Bucureşti cu diagnosticul de limfom cu descărcare periferică de celule T, stadiu IV, boală tratată cu cistostatice şi prednison a constatat o ameliorare relativă, însă la scurt timp au reapărut simptomele iniţiale; după trei şedinţe de masaj bioenergetic la Constantin Mudava, a simţit o ameliorare certă, cu regresarea celulelor, situaţie constatată la analizele de laborator efectuate după aceea.

Vom mai aminti totuşi un caz, la care am fost martori pentru că îl considerăm o premieră mondială şi ar fi bine să atragă interesul specialiştilor, în primăvara anului 1991, pe cînd activa în Staţiunea Vîlcele, Constantin Mudava a tratat o tînără albinoasă lipsită după cum se ştie de pigmenţii epidermei şi ai părului; după şapte-opt şedinţe i s-au colorat sprîncenele şi vîrfurile

firelor de păr (da, vîrfurile, nu rădăcinile!) iar științei îi rămîne să explice fenomenul.

Răsfoind documentele aflate la dispoziție, iată că nu ne putem abține să nu mai enumerăm alte cîteva cazuri extrem de spectaculoase:Gabriela Tofănel, artistă lirică de la Teatrul din Constanța își pierduse într-o măsură considerabilă vocea și era amenințată să nu mai poată profesa nobila artă; urmînd tratamentul lui Mudava, la Pucioasa și Slănicul Moldovei și-a recăpătat vigoarea coardelor vocale. O fetiță de cinci ani, fiica lui Zaiat Nabil, inginer libanez căsătorit în România, bolnavă de hidroencefalită, a fost tratată în Liban, America, Elveția, dar fără succes. În disperare de cauză, tatăl ei a adus-o la Mudava: după a cincea ședință a dat semne vădite de însănătoșire, pentru ca după alte cîteva să se vindece complet. Ovidiu Vlad, de opt ani, din Brașov, s-a prezentat în 1990 la bioterapeut cu ochiul stîng infectat aproape complet în urma înțepării cu un fier ascuțit, ruginit, în fapt o "săgeată" dușmană care i se înfipsese în cristalin. Cu tot tratamentul intensiv pe bază de cele mai puternice antiobiotice, infecția nu a cedat, existînd pericolul pierderii completă a vederii. Începînd după prima ședință de biomasaj la Mudava, infecția a prins să se elimine, iar ochiul umflat să revină la dimensiunile anterioare. După a șaisprezecea ședință vederea i-a revenit complet. Consuela Vîlcu, 29 de ani, din Ploiești - leuconevraxită (boală extrem de rară = scleroză multiplă), mersul aproape imposibil+oboseală pronunțată, permanentă, , insuficiență respiratorie; după trei serii a cîte zece ședințe a început să se miște lejer, iar oboseala a dispărut. Florea Vasile, 59 de ani din Brașov accident vascular cerebral în 1984 cu paralizia mîinii stîngi și a piciorului corespunzător,

mergea foarte greu, ajutîndu-se de baston; după a unsprezecea ședință a început să se deplaseze fără ajutor, iar după 55 de ședințe pe timp de un an s-a refăcut complet

Răsfoind nenumăratele fișe ne vedem ajunși în situația de a nu ne putea abține să mai prezentăm cîteva, la fel de miraculoase, dacă nu și mai și: Spanovici Ionuț, 5 ani, București, diagnostic - "formațiune tumorală occipitală dreaptă". A fost investigat în 1989 la Spitalul "Grigore Alexandrescu" din București și trimis de urgență la Spitatul de neurochirurgie "Gheorghe Marinescu" cu cefalee, vomismente, parestezii la piciorul stîng, strabism convergent, crize de spasme în somn, în urma înrăutățirii bolii. A fost propus pentru operație, dar mama a refuzat; în disperare de cauză a venit la Constantin Mudava. După zece ședințe copilul s-a însănătoșit evident. La 10 luni după tratament, prezentîndu-se pentru încă o cură de biomasaj, starea de sănătate se menținea. S-a recomandat investigație tomografică pentru a stabili o eventuală micșorare a tumorii, însă nu a fost posibilă, deoarece investigația se face în momentul de față la noi numai în condiții de spitalizare și cu programare. Petru Vasile-Georgel, 4 ani, Nehoiu-Buzău, cu "hemipareză stg. flască" datorată unui traumatism obstretical în travaliu. Manifestări: ptoză palpebrală stîngă, ptoză a comisurii bucale stîngi, mers împiedicat, impotență funcțională a mîinii stîngi. După zece ședințe de biomasaj copilul alerga fără dificultate, s-au redus total ptozele palpebrală și a comisurii bucale, iar cu mîna stîngă pe care înainte de tratament nu o putea folosi deloc, a început să apuce și să strîngă. Bîrsan Ruxandra, 8 ani, Tîrgu- Mureș - "microcefalee, tetrapareză spastică". Prezenta starea de spasticitate de la naștere a membrelor inferioare,

nereuşind flexarea gambei pe coapsă, sprijinul picioarelor se făcea pe vîrfuri, nu se putea hrăni singură, simptome de întîrziere mintală. După numai 8 şedinţe ajunge să facă flexia gambei şi se sprijină pe întreaga suprafaţă a tălpilor, îmbunătăţirea stării sănătăţii este evidentă în toate privinţele. Popescu Lucia-Maria, 39 ani, Bucureşti, - "mastoză chistică adenomatoasă la ambii sîni"; la sînul drept prezenta o formaţiune tumorală de 2/2 cm. de consistenţă moale, la sînul stîng - tumorete multiple, mastodinii bilaterale, constatabile şi la palpare. După 16 şedinţe de transfer bioenergetic mastodiniile dispar, ca şi tumoretele de la sînul stîng, iar tumora s-a redus aproape complet.

Iată de ce pare cu atît mai necesară susţinerea lui Constantin Mudava privind asigurarea cu condiţii materiale adecvate activităţii sale binefăcătoare, precum şi cu specialişti în medicină şi biofizică, inclusiv cadre cu pregătire medie, care să-l ajute în selecţia, urmărirea şi chiar monitorizarea cazurilor...

Pînă la acest frumos viitor realizabil, dar deocamdată iluzoriu, Constantin Mudava, fidel experienţei sale proprii, a decis să se ajute singur!

Susţinut de o mîna de oameni cu iniţiativă a pus bazale legale, prin autorizaţia cerută de lege, "Societăţii Umaniste pentru Sănătate-Mudava" în cadrul căreia a organizat cum a putut, dar în condiţii civilizate tratarea pacienţilor.Pentru edificare redăm mai jos statutul acesteia:

Art.1 - Societatea Umanistă pentru Sănătate-Mudava, prescurtată în cele ce urmează S.U.S.M, este o asociaţie umantară, deschisă cetăţenilor români, indiferent de naţionalitate, religie, apartenenţă politică sau sex, care îmbrăţişează idealurile nobile

ale demnităţii, libertăţii şi sănătăţii fizice şi morale ale societăţii.

Art.2 - S.U.S.M. militează pentru promovarea unei societăţi de oameni liberi şi sănătoşi fizic şi moral, realizată pe toate căile şi prin toate mijloacele, scopul ei este binele omului, prin sănătate, demnitate şi credinţă în Dumnezeu şi alte valori şi principii general-umane. Calea principală de promovare a idealurilor umanitare este valorificarea deplină a fenomenului de bioenergie Mudava, cunoaşterea, studierea şi utilizarea lui multilaterală.

Art.3 - Pot face parte din S.U.S.M. persoanele care sînt recomandate consiliului de conducere al S.U.S.M. de către cel puţin doi membri care plătesc o taxă de înscriere şi o cotizaţie anuală.

Excluderea din S.U.S.M. se face prin neplata cotizaţiei pe perioada unui an calendaristic, pînă la finele acestuia şi pentru abateri morale, ce către Consiliul membrilor fondatori, prin act direct, hotărîrea necesitînd aprobarea a cel puţin două treimi din numărul acestuia.

Art.4 - Sediul S.U.S.M. este în Braşov, Cartier Dîrste, Str. Luceafărul nr. 3, tel.: 921/39467.

Art..5 - Fondurile S.U.S.M. sînt formate din cotizaţiile membrlor sau din donaţii în lei sau valută. S.U.S.M. dispune de cont deschis la Filiala Braşov a C.E.C. şi de cont valutar (45,11,09,77).

Art.6 - S.U.S.M. are ştampilă, siglă, şi drapel.

Art.7 - Conducerea S.U.S.M. este asigurată de Adunarea Generală a membrilor care se convoacă odată pe semestru şi ori de cîte ori este nevoie, din iniţiativa Consiliului de conducere, sau la cererea a cel puţin 1/3 din membrii adunării.

Art.8 - Între sesiunile Adunării generale, problemele S.U.S.M. sînț rezolvate de çonsiliul de conducere care raportează semestrial Adunării Generale.

Art. 9 - Consiliul de conducere al S.U.S.M. este format din 7 membri și 2 membri supleanți, aleși prin vot direct de Adunarea Generală pe o perioadă de un an.Consiliul de conducere este coordonat de un președinte.

Art.10 - Pentru rezolvarea problemelor financiare, S.U.S.M. angajează un contabil, care, împeună cu președintele S.U.S.M: va avea specimen de semnătură în bancă și va lucra sub directa supraveghere a prședintelui.

Art.11 - În realizarea scopurilor sale, S.U.S.M. poate achiziționa, concesiona sau închiria imobile constînd din spații de cazare, locuit, săli de consultație și tratament, precum și orice alte spații, laboratoare sau instalații necesare efectuării de terapie sau recuperare umană. De asemenea poate amenaja ferme anexă, gospodării anexă, grădinile sau cămine pentru copii bolnavi, bătrîni.

Art.12 - S.U.S.M. editează publicații de probagandă sau de publicitate, lucrări medicale și de beletristică cu conținut general uman, promovînd dragostea între oameni și valorile generale umane, putînd să organizeze o rețea proprie de difuzare.

Art.13 - S.U.S.M. poate organiza sistem propriu de transport, turism sau asistență medicală.

Art.14 - În administrarea patrimoniului său, S.U.S.M. poate angaja din fondurile societății, personalul de care are nevoie.

Art.15 - Pe lîngă acest personal, S.U.S.M. poate angaja întregul personal în vederea desfășurării activității de publicitate, turism sau tratament, precum și personalul auxiliar necesar.

ca și întregul aparataj aferent care va face parte din patrimoniul S.U.S.M.

Art.16 - În vederea colaborării cu societăți similare din lume, S.U.S.M. are un birou de relații cu străinătatea prin care organizează schimburi de informații specifice, schimburi de delegații și participări la congresele, consfătuirile și întîlnirile pe profil. De asemeni S.U.S.M. își organizează un sistem propriu de asistență juridică.

Art.17 - MembriiS.U.S.M. se bucură de protecția S.U.S.M., exercitată prin mijloacele care îi stau la dispoziție conform legii.

Adresa: "S.U.S.M." Brașov, Cartier Dîrste, Str. Luceafărul nr. 3, tel.: 921/39467.

Ținem să încheiem prin relatarea unei amintiri din copilăria lui Constantin Mudava, pe care el o povestește în clipele sale de reverie, amintire pe care o considerăm revelatoare pentru întreaga lui viață.

Deasupra patului în care dormeam cînd eram mic era agățat pe perete un tablou vechi, în ulei. De fiecare dată cînd mă culcam, sau mă sculam, dădeam cu privirea de el. Reprezenta un morar uriaș stînd în fața morii și privind cu blîndețe o mulțime de oameni ce-și așteptau rîndul la moară. Fiecare avea cîte un beteșug, unii erau ori slabi și palizi, ori schilozi, cocoșați, orbi sau cu alte infirmități. Intrau așa înăuntru și ieșeau drepți, frumoși și întineriți. Așadar, era o moară fermecată.

O tot întrebam pe bunica: Bunică, unde se găsește moara aceasta? Cum voi putea să fac și eu una la fel? Iar bunica mă

îmbărbăta:"Ai să faci băiatule şi tu o aşa moară, ai s-o faci!" Cînd bunicuţă, cînd? "Cînd vei fi mare!..."

Să ne transpunem şi să credem că astăzi copilul de odinioară a găsit acea moară miraculoasă unde vin oameni suferinzi şi pleacă sănătoşi, iar el este morarul cel minunat...

Cuprins

- Cuvînt înainte .... pag. 5
- I. Biografia cu peripeţii .... pag. 7
- II. Teste şi atestări .... pag. 31
- III. Bioterapia de şoc .... pag. 56

Tehnoredactare computerizată: NATALIE GHINSBERG
Tiparul a fost realizat în Departamentul de Artă Grafică al
"InterCONTE .Ipress".

ISBN 973 - 559 - 012 - 2